

Gotlands Stövarklubb 75 år

1947 - 2022

Gotlands Stövarklubb ordförande 2022

75 år, ja så länge har vi stövarägare varit organiserade på Gotland. Året var 1947 som det hela startade.

2022 firar vi med ett hejdundrande jubileum på Stavgard i Burs den 13 augusti med god mat och oändliga jakthistorier. Jag ser fram emot en härlig kväll med många skratt, och jag hoppas att riktigt många av klubbens medlemmar möter upp.

Styrelsen i klubben beslöt att vi skulle ställa samman en minnesskrift som ska spegla de 75 åren med stövare och stövjaktt på Gotland eller ute i världen med gotländska stövare. Skärvor från de 75 åren. Förhoppningsvis får du den i din hand vid mötet på Stavgard. Om inte då, kommer den att kunna fås i andra sammanhang, längre fram i tiden.

Framåt behöver vi tillsammans se till att föreningen även kan fira både 100 och 150 år. Vi behöver hjälpas åt med att rekrytera alla ägare till stövare på Gotland att bli medlemmar i vår förening. Har ni några idéer eller tankar på hur föreningen och stövarjakten kan utvecklas i framtiden, så dela gärna med er till styrelsen, så får vi se vad vid kan åstadkomma.

Jörgen Pettersson, juli 2022

Denna skrift är sammanställd av Jörgen Pettersson, Christer Hederstedt och Anders Lekander, alla styrelseledamöter i Gotlands Stövarklubb 2022, under första halvåret 2022. Vi har bitt olika personer att skriva något utifrån sin egen horisont. Vi har kopierat från olika källor, utan att be om lov. Skriften är ett internt dokument inom Gotlands Stövarklubb och avsett för klubbens medlemmar i första hand. Den kan också delas ut till andra med intresse för saken.

De olika författarna ansvarar för sina respektive artiklar. Vi har inte alltid kunnat fastställa vem som författat texter vi hittat, och inte heller har vi alltid kunnat fastlägga vem som fotograferat de bilder som finns med. Vi står i tacksamhetsskuld till dessa upphovspersoner och hoppas att deras ofrivilliga deltagande ska uppfattas som en ära.

För layouten ansvarar Anders Lekander.

Tryckt hos Skylt & Reklam Gotland, augusti 2022 i 120 exemplar.

Utgivare: Gotlands Stövarklubb, länsklubb under Svenska Stövarklubben.

Gunnar Ericsson till minne

Gunnar Ericsson, född 1932 lämnade oss inom Gotlands Stövarklubb den 4 januari 2022, efter en tids sjukdom.

Gunnar blev medlem i Gotlands Stövarklubb 1964, och jaktprovsdomare 1968. Ordförande i klubben var han 1993 – 1998, och 2012 blev han utsedd till hedersmedlem i klubben.

Gunnar har under många år svarat för utbildning av nya domare, samt vidareutbildning av verksamma domare. Under många år var han även regelansvarig inom Gotlands Stövarklubb. Som jaktprovsdomare var han flitigt anlitad och omtyckt bland oss hundägare genom sin noggrannhet, rättvisa och tydliga ledarstil. Aldrig hörde man Gunnar prata om sina egna hundar före, under eller efter ett jaktprovs genomförande.

Gunnar har alltid haft hund, nästan alltid trogen rasen schillerstövare, men han har även haft en finsk stövare. Utöver stövare har det under åren funnits vorsteh i hundgården.

Uppdrag hade han även för Gotlands Vorstehklubb, Svenska Schillerföreningen (ordförande) samt SKK/UKK under många år. En riktig hundkarl har gått ur tiden och lämnat en stor saknad efter sig.

Vila i frid Gunnar!

Fotot till vänster är från vid Svenska Stövarklubbens 100-årsjubileum, där Gunnar med sin schillerstövare RR SEJCH (Räv) SUCH Ekmarkens Atle blev Best in Show. Foto: Marie Nylander.

Gotlands Stövarklubb, bitar ur historien, de först tio åren och lite annat

sammanställt av Erik Jonsson

Gotlands Stövarklubb bildas

Klubben bildades 1947 och de som då valdes in i styrelsen var:

Major E Lindeborg ordförande 1947 till 1955.

Löjtnant K Thimgren vice ordförande.

Kapten K-M Linderot sekreterare och kassör.

Vid starten var man cirka 50 medlemmar i klubben och årsavgiften var 2 kr. Gotlands Stövarklubb var som störst i mitten på 1980-talet då man var runt 180 medlemmar. Idag ligger medlemsantalet på knappt 70 men vi tror och hoppas att den vikande tendensen vänder uppåt igen.

De som varit eller är ordförande för Gotlands Stövarklubb är:

1947 till 1955 Major E Lindeborg

1956 till 1976 Direktör Ivar Carlsson

1977 till 1992 Thomas Thomsson

1993 till 1998 Gunnar Eriksson

1999 till 2010 Erik Jonsson

2011 till 2020 Tore Thimgren

2021 till nuvarande Jörgen Pettersson

Revisorsberättelse 1947

Den för Undertecknade revisorer, utsedda att granska Gotlands Stövarklubb's räkenskaper för år 1947, få härmed avge nedanstående revisionsberättelse:

Inkomster

Medlemsavgifter för 62 medlemmar kr 310:-

Ständig medlemsavgift kr 50:-

Anmälningss och startavgifter kr 300:-

Övriga intäkter kr 3,75

Summa kronor 663,75

Utgifter

Jaktprovet kr 388,85

Diverse utgifter kr 267,55

Behållning till 1948 kr 7,85

Summa kronor 663,75

Då inkomster och utgifter äro behörigen verifierade och ingen anmärkning förefinnes få vi föreslå full ansvarsfrihet för den tiden revisionen omfattar.

Första jaktprovet, 1947

Det första jaktprovet för stövare på Gotland avhölls **13 - 15 november 1947**. Antalet startande hundar fick begränsas främst med hänsyn till brist på tillgängliga domare.

Startande blev 8 hundar i avelsklass samt 3 i unghundsklass, startavgiften var 15 kronor.

13 november

Hejnum. Domare Lindorm Liljefors, domarasp Hilmer Björkegren. **Tenni** hamiltonstövare avelsklass äg H Hultgren Visby.

Hangvar. Domare Per Högfeldt, domarasp Martin Kysinger. **Teja** hamiltonstövare unghundsklass äg E Fock Visby.

Follingbo. Domare Karl Thimgren, domarasp A Pettersson. **Bess** schillerstövare avelsklass äg Aron Larsson Källunge.

Lojsta. Domare Karl-Martin Linderöth, domarasp Seth Norrby. **Saj** schillerstövare unghundsklass äg A Lindström Havdhem

14 november

Hejnum. Domare Lindorm Liljefors, domarasp Hilmer Björkegren. **Strida** schillerstövare avelsklass äg E Björkqvist Norrlanda.

Hangvar. Domare Per Högfeldt, domarasp Aron Larsson. **Storm** hamiltonstövare avelsklass äg H Hultgren Visby.

Follingbo. Domare Karl Thimgren, domarasp Aron Larsson. **Jäger** hamiltonstövare avelsklass äg O Stengård Linde.

Lojsta. Domare Karl-Martin Linderöth, domarasp Martin Kysinger. **Bonso** hamiltonstövare avelsklass äg B Jakobsson Hemse

15 november

Hejnum. Domare Lindorm Liljefors, domarasp Martin Kysinger. **Karo av Västbo** schillerstövare avelsklass äg Hilmer Björkegren Stenkyrka.

Hangvar. Domare Per Högfeldt, domarasp Aron Larsson. **Chansa** schillerstövare unghundsklass äg Karl-Martin Linderöth Visby.

Follingbo. Domare Karl Thimgren, domarasp E Fock. **Pricken** hamiltonstövare avelsklass äg I Larsson Hemse.

Första dagen föll ett lätt regn, andra dagen bestods man med en snålblåst, men tredje dagen kom en köldknäpp som gjorde marken frostangripen. Provmarkerna hade valts med omsorg för att så långt som möjligt slippa den stora plågan vid den här tiden, vildkaninen. Karo av Västbo (helbror till den berömde Tippo av Västbo) lyckades bäst och erövrade ett första pris. Strida erövrade ett andra pris, vilket även Tenni gjorde. Bess och Pricken erövrade vardera ett tredjepris. Karo och Strida belönades med HP.

Jaktprov 1948

Jaktprov, eller bruksprov som det benämndes, kom att anordnas **12 - 14 november** och omfattade ungdomsklass och öppen klass. Lokaler var Hangvar, Hejde och Tofta. Domare var Karl-Martin Linderöth, Karl Thimgren, Hilmer Björkegren samt Aron Larsson. Domaraspiranter var Martin Kysinger och Elof Lindeborg. Fullmäktige Karl Thimgren.

Under dessa provdagar startade sammanlagt tio hundar, varvid fem tog pris, fyra andrapris samt ett tredjepris.

Aspirantberättelse

Vid prov med schillern Jägmästargårdens Chansa, startande den 13 november 1948, ägare Karl-Martin Linderöth Visby. Tiken tävlar i öppen klass. På morgonen var det två minusgrader, lugnt och några centimeter nysnö. Fram på dagen blev det något mildare. Drevföret bedömdes till gott dock kunde de frusna vätarna med vatten på ytan bereda lite svårigheter. Chansa släpptes 07.40 invid en större myr där det var gott om harspår. Tiken tog omedelbart under väckning an en efter spåret att döma nyligen sprungen hare och började kl. 07.50 driva i skogen några hundra meter från myren. Haren var av årets kullar och gick i lagom stora bukter.

Undertecknad följde hela tiden med drevet och kunde konstatera att tiken var spårnoga och fullt ut ärlig. Drevfarten var inte så stor och då tiken skallade hela tiden (även då hon var långt efter) höll sig haren ganska långt före och hann göra en hel del konstverk vilka dock tiken envist klarade ut. Kl. 08.05 passerade haren mig med tiken någon minut efter. Så fortgick det något hackiga drevet till kl. 08.55 då det blev ett längre tappt vid kanten av den förut omtalade myren. Haren hade tydligen varit ute och tassat på isen.

Tiken arbetade tyst på tappten sånär som ett enda hugg. Efter 20 minuter kom hon på slaget igen men låg då (enligt åskådarens uppfattning) lika lång tid efter. Haren hade tydligen satt sig några hundratal meter längre fram. Denna tappt arbetade tiken på till kl. 09.35 då hon några hundratal meter från tapptplatsen ånyo reste en hare. Denna hare var av något större art än den tidigare haren. Det nya drevet gick med hög fart rakt ut och inom 8 minuter utom hörhåll. Det visade sig sedan då ägaren och jag följde drevlöpan att drevet gått 4 - 5 km rätt ut till några små vätar. Där fick jag ånyo kontakt med tiken som fortfarande drev om än med vissa svårigheter på de vattenbelagda isvätarna. Tiken kopplades på domarens order enär en ny hund skulle provas med start kl. 12.00.

Helhetsomdöme: Tiken är spårdrivare av det noggrannaste slaget. Hon arbetade fullt ärligt och mycket envist. Farten kunde önskas något bättre. Särskilt under den första tiden hade hon väl dålig kontakt med sin hare. En bidragande orsak därtill var att hon skallade även när hon låg långt efter. Jag får föreslå för sin prestation tillerkännes ett 2. pris.

Kysings i Vall 13/11 1948. Martin Kysinger

Jaktprov 1949

Gotlands Stövarklubb hade nu sex domare disponibla.

Jaktprovet beslöts till veckan **23 - 27 november**.

Fullmäktige Elof Lindeborg. Till domare under provveckan utsågs Karl-Martin Linderöth, Karl Thimgren, Hilmer Björkegren samt Martin Kysinger. Startavgiften beslöts till 25 kr.

23 november

Hejnum. Domare H Björkegren asp E Nilsson Stenkyrka **Tussi** Ökl äg Karl Thimgren.

Bäcks. Domare M Kysinger asp I Carlsson Visby.

Tonny Akl äg H Hultgren.

24 november

Hejnum. Domare K Thimgren asp H Hultgren Visby

Mitzi Akl äg H Franzén.

Etelhem Domare H Björkegren asp E Nilsson. Tuvskogens **Pila** Ökl äg C Pettersson..

Lojsta. Domare K-M Linderöth asp Folke Nygren Akeback. **Bonso** Akl äg Botvid Jakobsson.

25 november

Bäcks. Domare K Thimgren asp H Hultgren. **Spanja**

Akl äg Botvid Jakobsson.

26 november

Hejnum. Domare H Björkegren asp E Nilsson. **Pila** Ukl äg Wahlberg Strömsholm.

Etelhem. Domare Aron Larsson asp H Hultgren.

Fiholms Brio Ökl äg M Kysinger.

Lojsta Domare K-M Linderöth asp Seth Norrby Hemse.

Pang af Torsburg Ökl äg Arne Wäss.

27 november

Lojsta. Domare K-M Linderöth asp Seth Norrby. **Trick** Ukl äg J Heidenberg Kappelshamn.

Tonny Hamilton 1 pris Avelsklass SKK Hederspris äg. Harry Hultgren Visby

Bonso Hamilton 2 pris Avelsklass Stövarvänners extrapris äg. Botvid Jakobsson Hemse

Mitzi Schiller 2 pris Avelsklass äg. Henry Franzén Lärbro

Spanja Hamilton 3 pris Avelsklass äg. Botvid Jakobsson Hemse

Karo av Västbo Schiller 3 pris Avelsklass äg. Hilmer Björkegren Stenkyrka

Tussi Hamilton 3 pris Ökl äg. Karl Thimgren Visby

Fiholms Brio Blandras 3 pris Ökl äg. Martin Kysinger Vall

Pila Schiller 2 pris Ungdomsklass. Stövarvänners extrapris äg. G Wahlberg Strömsholm.

Stövarprovet på Gotland hösten 1949

Provet gynnades av i det närmaste idealiskt väder: milt, lagom fuktigt och ej allt för hård vind. Provet gick av stapeln 23-27 november i Hangvar, Tingstäde, Hejde och Etelhem på marker som med något undantag var välbesatta med harar och därtill ganska snälla jaktprovssjössar. Så blev också resultatet synnerligt gott: av nio startande hundar blev inte mindre än åtta prisbelönta, d.v.s. presterade en effektiv drevtid (tapptes över 5 min. borträknade) på minst 45 minuter. Vildkaninerna, som annars bruka störa stövardreven här på ön och vid tappterna narra hundarna på avvägar, lyste nästan helt med sin frånvaro. På hela provet förekom endast ett kanindrev men så hade givetvis också kaninfattiga marker utvalts.

Bästa prestation utfördes av Grosshandlare H Hultgrens hamiltontik Tonny som även på tidigare prov visat sig vara en synnerligen rutinerad och drevsäker tik som denna gång trots dålig kondition (alldeles för fet) höll sin hare med god kontakt över två timmar. Då Tonny därtill presterade ett gott upptagningsarbete, hade ett väl hörbart skall och i övrigt presterade ett gott arbete tilldelades hon 1. pris i avelsklass, en utmärkelse som här på Gotland tidigare endast erövrats av en hund:

Lantbrukare H Björkegrens schiller Karo av Västbo. Tonny (eller snarare hennes husse) fick mottaga SKK lokalstyrelses hederspris

2. pris i avelsklass tillerkändes hamiltonstövaren Bonso ägare Botvid Jakobsson Hemse och schillertiken Mitzi ägare Henry Franzén Lärbro. Av dessa två hundar bedömdes Bonso som den bättre. Bonso presterade stundtals ett glänsande drev och höll sin hare på benen i tre timmar innan den sköts. Tyvärr visade sig Bonso vid flera tillfällen alltför slösaktig med skallet varför man av hans skallgivning inte alltid kunde avgöra om haren var uppe eller inte. Bonso fick därför trots sin långa drevtid nöja sig med ett andrapris. Bonso tilldelades stövarvännernas extrapris.

Mitzi hade som tyvärr rätt många av våra schillrar väl låg drevfart, men fick sitt 2. pris tack vare ärlighet och relativt lång drevtid.

Hamiltontikarna Tussi med ägare Karl Thimgren Visby och Spanja med ägare Botvid Jakobsson Hemse, erövrade tillsammans med blandrasstövaren Fiholms Brio ägare Martin Kysinger Vall 3. pris i öppen klass.

I ungdomsklass (max 2 ½ år) startade en utomordentligt trevlig schillertik Pila ägare G Wahlberg Strömsholm. Denna lilla tik i fickformat överraskade med ett synnerligen snabbt och klämmigt drev med ett därtill vackert skall. Filas drevtid var 53 minuter varför hon fick nöja sig med ett andrapris och tilldelades Stövarvännernas extrapris.

Jaktprovet 1950 - tur med vädret.

Efter en ruskig och för jägaren ofta bedrövlig höst, kom det gynnsamma vädret under det årliga jaktprovet som en angenäm överraskning. Inte nog med att det var nästan dagslånga uppehåll i regnet i början av veckan. Den sista provdagen bjöd till och med på lite nyfallen lätt-driven spårnö. Den 19 nov medförde dock stormen att planerade prov fick inställas.

Till råga på allt så höll sig höststormarna fullständigt borta och dreven hördes vida omkring på de vindstilla provmarkerna i Othem, Tingstäde och Lojsta. Femton hundar var anmälda till provet som genomfördes 19 - 25 november. Sex av dessa genomförde prisvärda drev. Stövarklubben hade hoppats på fler deltagande gotlandsstövare, uppfattningen var att detta var sista chansen att på prov visa sin jaktduglighet och därmed vinna godkännande som ras. Tre gotlandsstövare deltog men ingen gick till pris.

Schillertiken Klinga med ägare Willy Johansson Hejde tilldelades ett 1. pris. Denna tik visade ett mycket jämt och flytande drev med ett vackert skall och genomförde ett två timmars drev utan noterbara tappter. Just då tiken hade klarat stipulerad drevtid och skulle kallas in, då fann "jössen" för gott att ta sin "Mats ur skolan" och gjorde en långkörare utom hörhåll.

Schillertiken Pila med ägare Hilmer Yttergren Hall genomförde ett mycket prisvärt drev och tilldelades ett andrapris. Ett andrapris togs även av Hamiltonstövaren Hipp II med ägare T Mutas Hellvi. Hipp II hade

"oturen" att ta sin hare efter 90 minuters drev.

Tredjepris erövrades av Hamiltonstövaren Pang med ägare Arne Wäss Sanda, Fiholms Brio med ägare Martin Kysinger Vall samt Jack med ägare Holger Olofsson Lokrume.

I övrigt:

Medlemsavgiften fastställdes till 5 kr för år 1950, efter val av styrelse så fick den följande utseende:

Elof Lindborg Visby ordförande

Karl Thimgren Visby vice ordförande

Karl-Martin Linderöth Visby sekreterare/kassör

Martin Kysinger Vall ledamot

Ivar Carlsson Visby ledamot

Samuel Björkqvist Halla suppleant

Jaktprovet 1951

Då under sista novemberveckan när stormarna piskade havet som värst runt Gotlands kuster - och då stormen stundom ökade till ren orkan - då hade Gotlands Stövarklubb valt att genomföra årets bruksprov.

Turligt nog så hade veckan innan givit en del regn, varför veckan åtminstone inledningsvis markerna var tillräckligt fuktiga. Stormen gjorde givetvis att det var svårt att följa dreven och när mot slutet av veckan markytan blivit fullständigt torrblåst blevo även vitt-ringsförhållandena synnerligen besvärliga. Provet gick till stor del på hedmarker med kala kalkhällar, vilka under de sista provdagarna svåra vittringsförhållanden blevo stötestenar för många hundar. Trots detta så gav provet ett glädjande gott resultat. Av sjutton startande hundar i avels- och öppen klass inte mindre än två st förstapris, tre andrapris, samt fyra tredjepris.

25/11

File Haidar Örnforsens **Bonso** Ham Akl Äg Botvid Jakobsson Hemse D K-M Linderöth

1.pris a-klass

Othem **Käddi** Ham Ökl Äg Stig Ekström

Tingstäde D I Carlsson

Lojsta **Jack** Bras Ökl Äg Thomas Jakobsson

Hemse D M Kysinger

Hejnum **Tinners** Sch Akl Äg Knut Westerlund

Hellvi D K Thimgren

26/11

Hejnum **Grej** Ham Akl Äg Folke Nygren

Akebäck D K-M Linderöth

2.pris a-klass

Häftings **Jorm** Bras Ökl Äg Seth Andersson

Klinte D I Carlsson

3.pris ö-klass

Gräne **Ripp II** Ham Ökl Grossh Haeskel Stockholm D H Björkegren

2.pris ö-klass

File Haidar **J-gårdens Chans** Sch Ökl Äg Stig

Ekström Tingstäde D T Wahlberg

27/11

Lojsta **Wäcka** Bras Ökl Äg S Pettersson

Lojsta D K-M Linderöth

Othem **Pila** Sch Akl Äg Kn G Wahlberg

Strömsh. D I Carlsson

3.pris a-klass

Gräne **Laddi** Bras Ökl Äg Torsten Wahlgren
 Visby D H Björkegren
 Hejnum Sch Ökl Willy Johansson Hejde D M
 Kysinger
 3.pris ö-klass
 28/11
 File Haidar **Kling** Sch Ökl Ragnar Westergren
 Bro D K-M Linderöth
 2.pris ö-klass
 Othem **Jörn** Bras Ökl Martin Kysinger Vall D I
 Carlsson
 29/11
 Lojsta **Leo** Bras Ökl Göte Högberg Stockholm D
 K-M Linderöth
 Othem **Vals** Bras Ökl Folke Wahlgren Viklau D
 I Carlsson
 3.pris ö-klass
 Hejnum **Fiholms Brio** Ham Akl Martin Kysinger
 Vall D T Wahlgren
 1. pris a-klass
 Hamiltonhundarna Örnforsens Bonso ägare Botfrid Ja-
 kobsson och Fiholms Brio med ägare Martin Kysinger
 erövrade de båda 1. prisen, Båda ärliga och snabba hun-
 dar. Den kontrollerade drevtiden översteg två timmar
 för båda hundarna, i verkligheten var drevtiden betyd-
 ligt mycket längre. I fråga om skallet var Bonso den av-
 gjort bästa.
 Bonso erhöll Stövarklubbens hederspris
 Andrapris erövrades av Grej med äg Folke Nygren, och
 Ripp II med äg grossh Haeskel.

Jaktprov 1952

Gotlands Stövarklubb avhöll sitt årliga jaktprov 24/11 -
 - 30/11. Av 14 startande hundar erövrade 7 pris.
 1. pris Ökl, Schillerstövaren **Klinga** ägare Willy Jo-
 hansson Hejde, erhöll Gotlands Stövarklubb pris bestå-
 ende av ett stycke skytteväska.
 2. pris Ökl,
 Hamiltonstövaren **Hipp II** ägare grosshandlare G
 Haeskel Stockholm erhöll SKK extrapris
 Schillerstövaren **Pila** ägare Hilmer Yttergren Hall er-
 höll Gotl Stövarklubb extrapris
 Blandrasstövaren **Stella** ägare Teodor Muthas Hellvi er-
 höll Axel Petterssons hpr
 3. pris Ökl
 Hamiltonstövaren **Pang** ägare Arne Wäss Sanda erhöll
 en metallpokal
 Hamiltonstövaren **Fiholms Brio** ägare Martin Kysinger
 Vall erhöll en kniv
 Hamiltonstövaren **Jack** ägare Holger Olofsson
 Lokrume erhöll en bok
 Icke prisvinnande hundar
 Hamiltonstövaren **Käddi** för kort drevtid
 Schillerstövaren **Tinners Stej** gick ur hörhåll med räv,
 återfanns inte förrän efter provslut
 Blandrasstövarna **Sappo** och **Klinga** för korta drevtider

Jaktprov 1953

Endast sex hundar var anmälda till årets jaktprov som
 genomfördes 8/11 - 11/11, resultatet får anses som nå-
 got klen då endast två hundar gick till pris (båda

vardera ett andra pris)
 8/11
 Hejnum **Klang** Ham Äg Anders Schöön Bro D
 Karl Thimgren
 Lojsta **Tjäck** Dunker Äg Bror Westergren
 Sanda D L-M Linderöth
 9/11
 Hejnum **Jack** Schiller Äg Willy Johansson
 Hejde D Martin Kysinger
 Ihre **Jack** Ham Äg Holger Olofsson Lokrume D
 Ivan Carlsson
 11/11
 Hejnum **Kling** Schiller Äg Ragnar Westergren
 Bro D Martin Kysinger
 Ihre **Klang** Schiller Äg Ivar Bolin Bro D Ivan
 Carlsson
 Schillerstövaren Klang med ägare Bror Westergren Bro
 bedömdes som provets bästa hund.
 Klang fick ihop 99 minuters drevtid. Synnerligen ärlig
 driver snabbt och håller god kontakt med drevdjuret.
 Exteriört har Klang ett högt omdöme med bra blod och
 anses som en god täckhund till passande tikar.
 2½ åriga hamiltontiken Klang med ägare Anders
 Schöön Bro. Klang bedömdes äga en synnerligen god
 drevförmåga med god fart. Drevtiden 126 minuter hade
 räckt till ett förstapris men Klangs löshet på tappt med-
 förde en sänkning av prisvalören till ett andra pris

Medlemsmatrikel 1954

Andersson Martin Visby Andersson Seth Klinte-
 hamn Björkegren Hilmer Stenkyrka Björkqvist Si-
 gurd Halla Björklund Harald Gothem Bolin
 Ivar Bro Carlsson Ivar Visby Dahlbäck
 Adolf Visby Ekström Stig Lärbro Grefberg
 Adolf Lärbro Fridlund Karl Etelhem Gustav
 Haeskel Stockholm Per-Olof Hegetorn Bar-
 lingbo Hellgren Eine Visby Holmqvist
 Ture Visby Hultgren Harry Visby Hoffman
 Sven Hejde Jansson Manfred Gothem Jacobsson
 Botvid Etelhem Johansson Carl-Erik Levide Johans-
 son Edvin Etelhem Johansson Fritz Linde Johans-
 son Willy Hejde Johnsson Gustav Visby von Kock
 Hans Follingbo Kysinger Martin Vall Larsson Six-
 ten Mästerby Lindeborg Elof Visby Linderöth Karl-
 Martin Visby Liljefors Lindorm Skyttorp Lindgren
 Sam Sanda Lindström Sven-Arne Havdhem Melin
 Sven Stånga Nilsson Ernst Stenkyrka Norrby
 Seth Etelhem Nygren Folke Akebäck Olofsson Hol-
 ger Lokrume Olsson Anders Hejnum Pettersson
 Axel Visby Pettersson Harald Visby Pettersson
 Kurt Eskelhem Pettersson Sven Lojsta Sahlsten
 Willy Visby Stenbom Efraim Visby Söderström
 Albert Visby Scöön Anders Bro Thimgren
 Karl Visby Wahlgren Torsten Visby Westergren
 Bror Sanda Westergren Ragnar Bro
 Vesterlund Knut Hellvi Wiman Östen Stenkumla
 Wäss Arne Sanda Yttergren Hilmer Hall

Jaktprov 1954

11 hundar startade på höstens jaktprov som genomför-
 des under 14 - 20/11

1. pris Ökl

Hamiltonstövaren **Fiholms Brio** 16883/51 äg Martin Kysinger Vall

Schillerstövaren **Klang** 10474/52 äg Ivar Bolin Bro

Hamiltonstövaren **Klang** 9613/51 äg Anders Scöön Bro

2. pris Ökl

Schillerstövaren **Kling** 3224/47 äg Ragnar Westergren Bro

Hamiltonstövaren **Knutte** äg Botvid Jacobsson Etelhem

Schillerstövaren **Jäger** 8507/52 Anders Olsson Hejnum

3. pris Ökl

Hamiltonstövaren **Stoja** äg Sven Hoffman Hejde

Schillerstövaren **Klang** 6285/50 äg Hans von Kock

Follingbo

Schillerstövaren **Jack** 10473/52 äg Willy Johansson

Hejde

Schillerstövaren Thinner **Stej** 5786/50 äg Stig Ekström

Lärbro

Icke prisvinnande hundar

Hamiltonstövaren **Kaddy** 1191/ 48 Knut Westerlund

(tiken hade valpat 5 veckor tidigare och fött upp sju valpar ändå fick hon ihop 38 minuters drev men gav efter upp och gick till hussens bil)

Jaktprov 1955

Gotlands Stövarklubb genomförde 1955 år jaktprov 13/11 - 20/11 åtta hundar startade och 6 av dessa gick till pris.

1. pris Ökl

Schillerstövaren **Pila** 16978/53 ägare Willy Johansson Hejde

2. pris Ökl

Hamiltonstövaren **Stoja** 16961/54 ägare Sven Hoffman Hejde

Schillerstövaren **Klang** 10474/52 ägare Ivar Bolin Bro

Schillerstövaren **Dolly** 16976/53 ägare Sixten Larsson Mästerby

3. pris Ökl

Hamiltonstövaren **Tussi** 4920/47 ägare Karl Thimgren Visby

Schillerstövaren **Jäger** 8507/52 ägare Anders Olsson Hejnum

Intet prisdrev

Hamiltonstövaren **Klang** 9613/51. Klang hade tre harar

uppe med max 30 minuters drevtid

Hamiltonstövaren **Knutte** 16969/54. Knutte hade tre harar uppe med maximal 18 min drevtid

Jaktprov 1956

Gotlands Stövarklubb genomförde under 18/11 - 25/11 bruksprov för tionde gången. Elva hundar kom till start, hela tio hundar gick till pris

1. pris ökl

Hamstövaren **Stoja** 16961/54 äg Sven Hoffman Hejde

D M Kysinger i Hejnum

Schstövaren **Klang** 10474/52 äg Ivar Bodin Bro D M

Kysinger i Hejnum

Schstövaren **Jack** äg Hans Matsson Hejde D Karl

Thimgren i Tingstäde

2. pris ökl

Schstövaren **Pila** 16978/53 äg Villy Johansson Lärbro

D Karl Thimgren i Ire

3. pris ökl

Hamstövaren **Sports Trojka** 2970/54 äg Oscar Johans-

son Dalhem D Ivan Carlsson I Othem

Hamstövaren **Knutte** 16960/54 äg Botvid Jacobsson

Etelhem D Ivar Carlsson i Othem

Schstövaren **Donna** 7451/49 äg Arne Hellström Visby

D Karl Thimgren i Tingstäde

Schstövaren **Kerry** 10477/52 äg Gösta Olsson Sylfaste

D Martin Kysinger i Hejnum

Hamstövaren **Boj** 13261/56 äg Holger Olofsson

Lokrume D Ivan Carlsson i Hangvar

Schstövaren **Ritsa** 16979/53 äg Hans Klingvall Kräk-

lingbo D Karl Thimgren i Kräklingbo

0. pris

Schstövaren **Jäger** 8507/52 äg Anders Olsson Hejnum

D I Carlsson i Hangvar efter ett kort drev på hare tog

Jäger upp räv, en räv som ganska snart gick ur hörhåll för domaren.

Jaktprovet inbringade 296 kronor i anm- och startavgifter

Kostnaderna uppgick till:

Domarearvoden 270,00

Annonser 49,50

Tillstånd Lst 4,00

Inköp av plaketter 56,00

Summa kronor 379,50

Många av de hundar som står som blandraser, var troligen gotlandsstövare, en ras som på 1950 talet inte var erkänd av SKK.

Belönade gotlänningar

Svenska Stövarklubben delar ut plaketter och förtjänstnålar till särskilt framstående medlemmar. De kan nomineras på olika sätt, och motiveringarna kan skifta en hel del. Under åren har ett antal stövarevänner på Gotland förärats dessa utmärkelser:

Plakett i guld

Thomas Thomsson, 2018

Plakett i silver

Thomas Thomsson, 1994

Gunnar Ericsson, 2007

Erik Jonsson, 2017

Förtjänstnålen

Thomas Thomsson, 1988

Knut Westerlund, 1988

Gunnar Ericsson, 2000

Sven Åke Lindstedt, 2000

Erik Jonsson, 2004

Kjell-Åke Ahlgren, 2007

Lars-Erik Löfgren, 2007

Ege Wahlgren, 2007

Per-Johan Eriksson, 2007

Ulf-Göran Pettersson, 2007

Olle Råström, 2007

Lars Pettersson, 2007

Andreas Johansson, 2017

Sören Buskas, 2017

Anders Lekander, 2018

Thomas Thomsson med sin plakett i guld som han fick av Svenska Stövarklubben 2018.

Lyeskogens Chippen som blev 2:a vid stövar-SM för rävhundar 2009. Se text längre bak i häftet.

Rådjur på Gotland

av Erik Jonsson & Anders Lekander

I dag har vi rådjuren ständigt närvarande när vi jagar med våra stövare. Rådjursrenhet är en viktig del av unghundens träning. Så var det inte när Gotlands Stövarklubb bildades. Vad dagens stövarjägare inte alltid vet, är när och hur rådjuren kom till Gotland. Den första gotländska stövare som erhöll titeln RR, var Ulf-Göran Petterssons Attack.

Under 1800-talet och första halvan av 1900-talet gjordes några försök med att introducera rådjur på Gotland. Dessa försök misslyckades så till vida att djuren dog ut. Under andra halvan av 1980-talet gjordes ett nytt försök, som omgärdades med ganska mycket hemlighetsmakeri. Det kan ha rört sig om totalt ett 50-tal djur som fördes över från fastlandet i olika omgångar och som släpptes på olika platser på ön. 1990 infördes genom riksdagsbeslut ett förbud mot inplantering av rådjur på Gotland, men då var det för sent. Arten fanns redan etablerad på ön. Gotlands natur passar rådjuren mycket bra och populationen har ökat, trots tidvis ganska intensiv jakt.

Rådjuren ställer till en hel del förtret inom jord- och skogsbruket, liksom för stövarjakten. Den ökande mängden trafikolyckor med rådjur inblandade är en tydlig indikation på att beståndet stadigt ökar. De uppskattningar av populationens storlek man gjort innehåller ett stort mått av osäkerhet. Kanske har vi dag runt 20 000 djur?

Erik: Med Vilma så gjorde jag ett antal försök, men vi fann inga rådjur, trots att vi använde tax i sök. En morgon kanske efter det tionde försöket, nåja, ringde Ingvar Jacobsson och sa att han hade tre rådjur på ett hygge framför sig. Jag tog mig dit med bil så fort jag kunde. När jag kom fram, så fanns det två djur kvar på hygget, get och kid eller två kid. Jag släppte Vilma och snabbt förflyttade vi oss mot platsen. Hon visade inget intresse för eventuella spår av rå, utan hon drog vidare. 30–35 minuter senare blev det upptag på hare. Hon gick vid ett tillfälle mitt mellan fyra hjortar, utan att bry sig. Några domare har vittnat om hur hon passerade rå, utan att ägna dessa något intresse. Näst intill reagerade hon likadant, när vi stötte på räv. En gång så stod Vilma och en räv och tittade på varandra på kanske 20 meters avstånd, ingen reaktion förrän jag sa "nej nu får du skärpa dig". Hon förföljde då den flyende räven i kanske 50 meter utan skall.

Bilden har jag tagit genom mitt köksfönster i juli 2022, och jag bor i Visbys utkant. Foto: Anders Lekander

SM för rävhundar

Tre gånger under 2000-talet har Gotlands Stövarklubb arrangerat SM för rävhundar, 2009, 2017 och 2021.

Första tillfället var i februari 2009, med centralort vid Traume. Då var provet endast under en dag. Vädrets makter var verkligen på vår sida, dagen innan hade det fallit cirka en decimeter snö över hela ön. Tävlingsdagen låg den kvar, och det var nästintill vindstilla. Nio av de tio startande stövarna gick till pris, varav sju första pris. I stövarkretsar pratades det länge om det otroligt fina resultatet och det som Gotland hade att erbjuda. Gotland representerades av Peter Nyberg Silte med schillerstövarn Lyeskogens Chippen. Peter fick se sin hund belägga en mycket hedrande andra-plats, med 59 Eg. Segrade gjorde Joakim Johansson Åby med en finsk stövare vid namn Elton, som erhöll hela 63 Eg.

Andra tillfället blev 2017. Nu var det två dagars prov som gällde. Elva hundar varav hela fem från Gotland. Kurrelia Tekla med Mattias Larsson, Drevtorpets Challe med Jimmy Lindby, Pavikens Axa med Robert Öberg, Lyeskogens Sanna med Kenneth Adman samt Pavaldens Azzi med Mats Karlsson och Kerstin Hansson.

Redan innan tävlingen startade fanns en del problem att lösa. Tävlingen möttes av protester, främst från djurrättsaktivister. Detta ledde till att Agria som var sponsor, drog tillbaka sitt bidrag. Nu fick det den betydelsen att flera sponsorer tillkom. På tävlingsdagens morgon, kunde konstateras att ett antal fordon tömts på luft i däck. Nu löstes problemet, med en resolut insats av Jimmie Lindby och Andreas Johansson, som snabbt skaffade fram ett par kompressorer. Under dagen skedde ett antal sammanstötningar med aktivisterna, samt även ett par äldre damer, som gick runt i skogen och tjoade. Tävlingsmässigt så gavs det ett stort antal fullt godkända resultat. Hela sju hundar drev ihop till ett förstapris, däribland Kurrelia Tekla, Pavikens Axa och Drevtorpets Challe. Dag två blev mer dramatisk, något som drabbade främst Axa, som mitt i ett drev, plötsligt befann sig omringad av en grupp aktivister, som skrikande och med trumpet fick henne att avsluta sitt drev, och återvända till husse. Det här var något nytt för oss inom Gotlands Stövarklubb, men även för den gotländska polisen. Förhoppningsvis så har vi alla lärt oss något, för det här kan vi få leva med i framtiden.

Bästa resultat i tävlingen:

1.a Biabys Vicko dag 1 drev 90 och 59 Eg, dag 2 drev 90 och 65 Eg. 1.a pris, ägare Börje Johansson Småland
2.a Kurrelia Tekla dag 1 drev 90 och 59 Eg, dag 2 drev 90 och 63 Eg. 1.a pris, ägare Mattias Larsson Gotland (När)
3.a Drevtorpets Challe dag 1 drev 90 och Eg 58, dag 2 drev 90 och Eg 63. 1.a pris, ägare Jimmie Lindby Gotland (Dalhem)

Tredje gången, var tänkt till 3 – 4 december 2021, dock inte heller denna gång utan problem. Nu berodde det på vädrets makter, då färjan mellan Oskarshamn – Visby fick ställas in. Problem är till för att lösas, tävlingsstart flyttades helt enkelt fram en dag. Gotland representerades av Brasso, ägare Andreas Johansson.

Bästa resultat, dag 1:

1	Zäta	Sten-Åke Ek	1 / 62
2	Alva	Erik Engberg Fredriksdal	1 / 59
3	Garo	Peter Forendal Falköping	1 / 55
4	Cesar	Wendel Martinsson Halmstad	1 / 49

Slutresultat Räv – SM 2021

1	Garo	Peter Forendal Falköping	1 / 55, 1 / 59	Elit 1
2	Zäta	Sten-Åke Ek	1 / 62, 1 / 51	Elit 1
3	Alva	Erik Engberg Fredriksdal	1 / 59, 3 / 52	Elit 2
4	Cesar	Wendel Martinsson Halmstad	1 / 49, 3 / 49	Elit 2
5	Miska	Mats Jörgensen Sävsjö	3 / 43, 1 / 55	Elit 2
6	Carl-Olof	Lars Claesson Olofström	3 / 47, 1 / 48	Elit 2
7	King	Per Spångberg Rättvik	3 / 47, 1 / 48	Elit 2
8	Star	Daniel Bohlin Färgelanda	0 / 23, 1 / 56	Elit 3
9	Brasso	Andreas Johansson Romakloster	0 / 17, 1 / 59	Elit 3
10	Guzz	Magnus Simonsson Ockelbo	0 / 13, 1 / 48	Elit 0

2009 års DM & SM

av Erik Jonsson

Fem gånger tidigare har jag deltagit på DM för distrikt fyra med Lulås Vilma. I år så skulle det bli 6:e gången gillt. I vanlig ordning så inleddes det med kval här på Gotland. Vi hade fått oss tilldelat Sproge som provruta, och med Leif Hellman som domare. Dagen startade med lite uppvärmning på kanin, men på inrådan från en markägarrepresentant, så flyttade vi oss bort från sommarstugeområdet. Någon timme senare, så blev det upptag på hare. Efter ca en timmes drev så tog haren vägen in i en hästhage. Nu inträffade det som imponerat på mig vid några tidigare tillfällen. Vilma gick utanför stängslet, runt hagen tills hon kom på löpan igen. Tappt eller inte spelar mindre roll, hon drev haren gott och väl till full tid. Resultat 120 min 54 Ep.

DM i Markaryd

DM för distrikt 4 skulle detta år genomföras med Sydsvenska Stövarklubben, och med Vivljunga utanför Markaryd som centralort. Lite oro spreds bland oss hundägare, då det talades om att en varg, varit synlig inne på gården. På morgonen bar det i väg. Efter lite kallprat släpptes Vilma kl. 08.00 med Bengt Engqvist som föredragande domare. Ett snabbt första upptag, som avbröts av något efter ca 30 min. Markvisaren var ganska säker på att avbrottet hade berott på ett möte med en älgko. Tiden led och jag med den. Sju minuter i två kom ett nytt upptag. Hoppet tändes. Provet skulle dock avbrytas kl. 15.00. När Bengt meddelade att tiden var ute, så kunde jag koppla Vilma på drev, ute på en skogsväg. Resultat dag 1, 67 minuter och 52 Ep. Lite missnöjd, då jag visste att hon var i sitt livs form, trots sina 10 år. På kvällen talades det om att en varg blivit påkörd och fått avlivas, några kilometer bort. Det hördes tydligt hur vi hundägare pustade ut.

Dag 2, med Magnus Johansson och Jan-Erik Berg som domare. Kanske hade även Vilma fått reda på att en varg gått till de sälla jaktmarkerna. Nu var det helt annan fart i skogen. Domarna satt på en liten kulle, drevet gick till stor del på och runt en skogsväg intill ett hygge. Resultatet dag 2 blev 120 minuter och 58 Ep. Det sammanlagda resultatet räckte till DM-seger. Tore Timgren var med som Gotlands Stövarklubbs domarrepresentant, och tillsammans hade vi en angenäm resa till Oskarshamn.

SM i Oskarshamn

14 dagar senare skulle det bli en ny resa till fastlandet, nu med Oskarshamn som centralort, där SM skulle avgöras. Lottning och invigning skulle ske på kvällen den 19:e nov. Vi tog båten på onsdagsmorgonen. Vi, det var jag och medföljande domare, Gunnar Ericsson samt Vilma förstås. Det här gjorde att vi fick en och en halv dag att förbereda oss på, vilket var tur, då det blev rejält

blåsig på resan över Östersjön. Marker släppte min gode vän Inge Haraldsson till, och vi var där såväl på onsdagen som torsdagsförmiddag. Vi fick ha regnkläder på, då det regnade och blåste rejält båda dagarna.

Invigningstalet sköttes av kommunstyrelsens ordförande, och ordförande Rydell. Därefter tonades ljuset i lokalen ner och ett antal hornblåsare fick ljuv musik att strömma ut i densamma. Därpå startade ett fantastiskt bildspel om och med harar, rävar och stövarjakt. Sedan presentation av hundarna med fotografering, som följdes av lottning till de olika provrutorna.

Dag 1 hade vi lottats till en provruta i Mellingerum med Jens Engdahl och Ola Mared som domare samt Astor Björk som vägvisare. Efter det att vi släppt Vilma och gått några hundra meter, såg vi en get med två kid passera över skogsvägen. Mared tyckte att vi nu skulle vända, och gå åt andra hållet. Vilma var av en annan mening, svansen började gå rätt ihärdigt, och så försvann hon in i skogen på nästa samma ställe som rådjuren.

Cirka fem minuter senare, upptag. Jag är övertygad om att båda domarna tänkte att nu är det ett rådjursdrev. Astor informerade oss ”det tycks gå ner mot stora vägen”. Vi hörde Vilma tydligt, medan vi hastade ner mot infarten. Där mötte vi markvärden P-G Sohlberg, som kunde meddela att han satt både en fälthare och hunden i riktning söderut på den asfalterade vägen. Jag går efter och kopplar henne sa jag, OK sa domarna, som accepterade Sohlbergs information. Astor följde med och ca 15 minuter senare så kunde jag koppla på en tappt, på vägen. Vi åker längre upp i skogen föreslog Astor, och där finns det skogshare. Väl där, så lade vi ner mer än en timme utan resultat, de senaste dagarnas oväder hade säkert en inverkan. Ny förflyttning, 11.35 markerade Vilma, 11.41 blev det upptag. Nu körde hon för fullt till full tid, utan noterbara tappt, och 13.45 så kunde jag koppla henne, (lite tursamt och med Ted Karlsson som vittne) efter att fått order därom av Jens Engdahl. Vilma tilldelades 57 Ep för sin bedrift.

Åter i förläggningen, fick man reda på att Vilma varit ensam om att driva full tid, och att tre andra hade drivit ihop till ett andrapris, och två till tredjepris.

Dag 2, när jag tidigt på lördagen gick ut för att rasta Vilma, så fann jag att det under natten kommit en del blötsnö. Men trots detta, så bar det snart i väg mot Bjälebo, med domarna Ove Eriksson och Åke Tolfsson samt vägvisaren Bengt Ivarsson. Släpp som vanligt kl. 08.00. Vi gick, gick så även tiden, temperaturen steg och snöblasket försvann, idag blir det inte lätt. Vi passerade en vildsvinsåtel, vilken vi lämnade fort som

attan. Någon svenskhare eller spår efter densamma såg vi inte till.

Efter 3½ timmes vandring, närmade vi oss den gamla kulturbyn Bjälebo, och då på nästan exakt samma minut som på gårdagen, blev det upptag. Ut i en fårhage, och där fick vi se att det var en fälthare med bra kontakt, så Vilma drev på. Hon fick problem när haren lämnade hagen. Snabbt var jag framme och lyfte på nätet, och drevet kunde gå vidare. Senare skulle det visa sig att jag i upphetsningen hade tappat pejlen. Nu följde vi efter mot den gamla gårdssamlingen, och Vilma drev på. Uppe på en ås hade det samlats ganska mycket folk, vilket inte bekom vare sig hare eller Vilma. Tappt, och ännu inte ett tredjepris.

Nu upptäckte jag att pejlen var borta, Tappten varade i 20 minuter, så drog det i gång igen. Haren hade tryckt inne på en gårdsplan mellan lagård och gödselbrunn. När Ove meddelade att nu har hon tid för ett tredjepris, så gav jag mig i väg för att leta efter pejlen. Så länge jag hörde Vilma så var jag lugn. Och där jag hade lyft nätet, där låg den. Minut för minut och Vilma drev för fullt, nu har hon passerat 80 minuter med råge, så en av åskådarna när jag kom tillbaka. Hare och hund visade upp sig för en allt tätare åskådarmassa. Ett nytt fårstängsel lyckades hon tråckla sig förbi, över en vattenfylld bäck vållade inget problem.

Haren passerade 50 meter nedanför åsen där åskådarna stod, då Ove meddelade mig, ”nu kan du koppla, det är full tid”. Ja koppla o koppla lär jag ha svarat. Men jag gav mig neråt där haren hade passerat, och där kom

hon, på andra sidan en Småländsk trodtun. Jag skrek till med all kraft, varvid Vilma stannade och tittade på mig. Jag försökte hoppa över tunen, men inte bättre än att jag hamnade på rygg. Vilma kom fram till mig som om hon undrade ”hur gick det”. Snabbt greppade jag halsbandet, och fast med kopplet. Sällan har man hört något så ljuvligt som applåder från åskådarna. När jag kollade ryggsäcken, där låg det medförda och under dagen orörda lunchpaketet, var ägget krossat och så även yoghurten. Men vad gjorde det, vi hade skrivit in oss och Gotlands Stövarklubb i Svenska Stövarklubbens historia!

Strax började telefonen ringa, med grattishälsningar. Ett samtal som värmdes extra mycket var från uppfödaren Bertil Johansson i Dalstorp, som trots en svår sjukdom, ville gratta oss och visa sin tacksamhet. Mitt första egna samtal gick till Thomas Thomsson, en verklig ambassadör för gotländsk stövarjakt.

Resultat	Dag 1	Dag 2	Pris
1. Hamilton Lulås Vilma E Jonsson Gotland	120-57	120-58	1 ekl
2. Schiller Sjöännens Hof D Jansson Västergötland	95-56	27-24	0 ekl
3. Hamilton Brännalandets Mina T Johansson Västerbotten	91-58	0-23	0 ekl
4. Hamilton Bomarkens Zaga HoG Karsbo Hälsingland	117-56	0-21	0 ekl

Söndagen bedrev vi på jakt i skogen vid Mellingerum, Astor hade kallat ihop några av de som var åskådare under fredagen. Vilma ville åter visa vad hon kunde, men de flesta stod bara och njöt, och så berättades det en hel del om stövarjakt. Till den här platsen har jag återvänt ett antal gånger, både med Vilma och senare med Vilda.

Hände under ett DM

2003 skulle jag delta i Distrikt 4:s DM i Markaryd med Lulås Vilma. Någon dag innan, så hade jag åkt ner till Hjortsberga, där Magnus Frisk då bodde. Avsikten var att låta Vilma vänja sig vid småländsk natur under drev, något som även skedde. Magnus var ägare till Lulås Basse, som även han skulle delta på DM. Väl i Vilunda så fördelades platser i förläggningen, och lottning genomfördes. Domarrepresentant för Gotland var Sven-Åke Lindstedt, han skulle inte komma för än sent på kvällen. Förläggningen var stugor med tre sängar i varje stuga. Efter kvällsmålet, så låg jag på enkelsängen och lyssnade på sportradion, när domaren Kenneth Nilsson Skåne/Blekinge kom in i stugan.

Han skulle dela stuga med oss gotlänningar, ”med ålderns rätt så tar jag nederslafen” sa Kenneth. Ja, gör du det, sa jag, för han som kommer ikväll väger 130 kg. Nu låg Kenneth tyst i ca fem minuter, när han plötsligt sa ”jag tror jag tar överslafen i alla fall” och så blev det.

Andra dagen på samma DM, så var Anders Nilsson Sydsvenska och Sven-Åke domare. När Vilma väl var släppt så frågade jag Anders om han kände till om det fanns några rådjur i området, ”jo massor” svarade Anders. Aj, aj och hon som är lite vass på rå, svarade jag. Vilma tog upp en hare, men drevet blev inte längre än 20 minuter. Drevet gick upp på en gård, där fanns två stövare i hundgård, varför Vilma la av och återvände till oss. När vi gått en bra stund utan upptag, så försvann Vilma in i en liten dunge, då satte sig domarna ner på sina ryggsäckar och skulle till att dricka kaffe. Ut ur dungen kom en get och tre kid. Anders kastade såväl kopp som macka, och gjorde sig beredd att fånga Vilma, men ingen Vilma kom. Snart förstod han att jag skämtat lite med honom, varje gång vi träffats sedan dess, så har han med glimten i ögat sagt ”det kommer att återgäldas”.

Erik Jonsson

Europapokalen 2016

av Erik Jonsson

För andra gången i Europapokalens historia fick jag möjlighet att försvara Sveriges färger. Förra gången, 2010, genomfördes tävlingen i Schweiz, denna gång så var det i Kroatien med Zadar som tävlingscenter. I Schweiz så var det med Lulås Vilma, i Kroatien så var det Pavikens Vilda. Sverige skulle representeras av, dels mig och Vilda, dels en drever ägd av Bo Eriksson Hässleholm, Curt Christer Gustafsson var ledare, och som domare medföljde Freddy Kjellström tillika ordf. i Stövarklubben, och Håkan Hadekäll Linköping.

Resan inleddes med båt till Nynäshamn den 12 oktober, därefter med bil till Linköping. Vi skulle vara på flygplatsen först kl. 06.00 följande morgon. Jag hade erbjudits övernatta hemma hos Gustafssons. Fru Margareta bjöd på en utsökt middag, med egenhändigt fångad gös.

Flygresan inleddes med en sträcka till Amsterdam, där det även var planbyte. Nästa sträcka var till Zagreb, där det även där var planbyte. Sista sträckan var till Zadar, där vi landade klockan 15.00 lokal tid. Zadar ligger mellan Split och Dubrovnik, och har ca 70 000 invånare. Vilda var på gott humör, trots nio timmar i bur, dock var hon väldigt törstig. Bilresan tog 30 minuter i hyrbil, sedan var vi framme vid vårt boende. Men oj, vilken överraskning, en tvåvånings villa, där vi svenska hundförare disponerade övervåningen. På tomten fanns ett stort antal fruktträd, flertalet med mogna frukter.

Dag två fanns det möjlighet att ta en tur in till den gamla stadskärnan. Den gamla staden var liksom Visby, omgärdad av en ringmur. När vi vandrade runt, så väckte det beundrande blickar och tankar, när man såg hur rent det var på gator och torg. Dock förfasades vi över alla de synbara spår som fanns på byggnaderna, kulhålen var verkligen många.

På eftermiddagen så skulle det bli veterinärbesiktning och ID-kontroll. Mitt körkort var det som väckte störst intresse, man måste ha en tillfällig licens var förklaringen. Senare en högtidlig invigning, med inmarsch, Du gamla du fria ... spelades och därefter en presentation. Sedan blev det lottningsprovområden och fördelning av domare. Den internationella domaren var från Montenegro och han stöttades av en domare från Kroatien. Provområdet låg ca tre mil norrut. När detta var klart så fick vi hundförare inte vara med längre, varför?

Jag fick inte min GPS av märket Swepoint att fungera, då jag inte lyckades ladda ner de lokala kartorna. Jag fick ta den gamla pejl av märket Vibra, den fungerade, men hade en mer begränsad räckvidd.

Vi var på plats kl. 05.45, för frukost och hämtning av ett lunchpaket. Drygt en timme senare bar det i väg, vi skulle släppa hundarna på sök kl. 08.00. Efter ca 45 minuters bilfärd, så svängde vi av från motorvägen. Då var min första tanke, "Va fan är det här?" Stora skarpa stenar, mellan dessa små skarpa stenar och här och där allsköns skräp, gamla möbler, madrasser, plåtburkar, och krossat glas, för att nu inte tala om all plast. Efter två kilometers bilväg i denna terräng, så stannade vi vid en jaktstuga. Växtligheten dominerades av låga träd

med jättelånga skarpa barr, markens beskaffenhet såg betydligt mycket bättre ut här i närområdet till jaktstugan. Nu dök en gentleman från ortsbefolkningen upp, han skulle vara vägvisare. Domaren och denne man hade en sak gemensamt, de talade inte engelska. Temperaturen var nu 19 grader.

08.00 släppte jag Vilda, hon fick ganska omgående vitting på något. 08.13 kom upptaget i vanlig ordning utan föregående väckskall. Drevet drog i väg med vinden i riktning från motorvägen. Jag tittade på domarna, lite undrande om vi inte skulle följa efter drevet. Men de stod som fastvuxna, pekade på min pejl och visade mer intresse för denna. Efter en tio minuter, då pejlen markerade svagare och svagare, likaså Vildas skall, jag kunde då bara konstatera att Vilda var utanför pejlens räckvidd. Nu kom en yngre man joggande förbi, jag frågade om han kunde engelska, vilket han svarade ja på. Jag förklarade för honom att jag ansåg att domarna skulle följa efter drevet, vilket han förmodligen förde vidare.

Efter ytterligare 17 minuter så hördes åter Vildas skall. Nu fick jag domarna att flytta sig ca 200 meter. Den ena domaren fick även en skytt av haren. Drevet hördes i ytterligare 24 minuter. Nu hade hon tappat på en grusväg, efter 30 minuter kom ett påstick, det här drevet pågick i 38 minuter, haren passerade 25 meter ifrån oss med Vilda tre minuter bakom. Resten av provtiden fortsatte med drev på 10 – 15 minuter med nästan lika långa tappat. Allt annat än njutbart, men hon arbetade på. När provtiden var slut så blåste domaren från Kroatien i sitt horn, och sa något som påminde om att nu är det slut. Jag kallade på Vilda, och efter fem minuter så kom hon linkande mot oss. Ben och tassar var sargade och blodiga. Efter att ha druckit en stor mängd vatten så lyfte jag in henne i bilen. Domarna meddelade mig om att Vilda hade erövrat ett tredjepris, genom att driva i 38 min. Efteråt fick jag reda på att de ansåg efter varje tappat, så var de fråga om en ny hare.

Hemfärd, jag insåg dessutom att jag behövde hjälp av en veterinär, för behandling av Vildas ben o tassar. Efter hemkomsten till centralorten, så försökte jag via tävlingsledningen, påtala att jag var i behov av hjälp, för min hund. När inget hände efter minst en timmes väntan, så gav jag upp. I brist på annat så fick tvål och vatten duga. I en affär så köpte jag barnsockor, som jag satte på tassarna. Hon vägrade dock att gå själv, så jag fick bära henne in och ut. Inte ett steg gick hon, när vi

skulle påbörja hemfärden med flyg, så fick jag bära henne ut till planet trots att burens transporterades bredvid oss. Jag ansåg att hon borde få åka i buren, ut till det väntande planet, men nej det var mot gällande

regler. Jag förbannade personal för deras brist på förståelse. Mest förbannade jag dock mig själv, för vad jag hade utsatt Vilda för.

Erik och Vilda med domarna som var från Montenergo (till vänster) och Kroatien (till Höger)

Årets stövare

Gotlands Stövarklubb utser efter varje jaktsäsong den stövare som gjort bäst ifrån sig vad gäller jaktprov. Här är en lista över de senaste 20 årens utsedda.

2003/2004 **Dammbäckens Jack** äg Sören Buskas, Eskelhem
2004/2005 **Nunnesikens Attack** äg Ulf-Göran Pettersson, Vall
2005/2006 **Lulås Vilma** äg Erik Jonsson, Roma
2006/2007 **Rispa** äg Sören Buskas, Eskelhem
2007/2008 **Lindbysens Raia** äg Erik Holmqvist, Sanda
2008/2009 **Ekmarkens Atle** äg Gunnar Ericsson, Vall
2009/2010 **Lulås Vilma** äg Erik Jonsson, Roma
2010/2011 **Allie** äg Göran och Ulla Ekelöf, Källunge
2011/2012 **Ekmarkens Atle** äg Gunnar Ericsson, Vall
2012/2013 **Ronemarkens Sabina** äg Jörgen Pettersson, Rone

2013/2014 **Ronemarkens Sabina** äg Jörgen Pettersson, Rone
2014/2015 **Drevtorpet's Challe** äg Jimmi Lindby, Dalhem
2015/2016 **Lyeskogens Sanna** äg Kenneth Adman & Peo Jansson, Halla
2016/2017 **Jakt Champ's Doris** äg Johan Hansson, Alskog
2017/2018 **Jakt Champ's Doris** äg Johan Hansson, Alskog
2018/2019 **Bergasjöns Attack** äg Arne Gahnström, Gothem
2019/2020 och 2020/2021 Ej utdelat
2021/2022 **Flärkdalens Kira** äg Sören Buskas, Eskelhem

Stövarjaktens dag

Stövarjaktens dag är ett trevligt inslag under pågående säsong. Samma datum genomfördes en stövarjaktens dag över hela landet. Tanken var att man skulle bjuda in, icke stövarjägare till denna dag, för att det skulle ges tillfälle till att prova på.

Under några år var vi inom Gotlands Stövarklubb med och försökte sprida information till intresserade. Datumet var i början av december, oftast barmark, men någon gång så var det med snö.

Kanske så skall vi återta detta initiativ? Bilderna är från den 5 december 2015.

När Svenska Stövarklubben firade 100 år 2012 på Öster Malma i Sörmland utsågs Sveriges vackraste stövare i var ras. Gotland höll sig väl framme.

BIS-resultat

Domarna fick mycket goda omdömen för sina insatser. En viktig information som de lämnade innan BIS-finalen var att hundarna egentligen inte tävlar mot varandra. Det är istället hur väl hunden anses svara mot sin egen rasstandard som faller avgörandet.

1. Schillerstövare RR WW-10 NORD V-11 SE J(RÄV)UCH Ekmarkens Atle, Gunnar Ericsson, Visby
2. Hamiltonstövare Festis, Christian Jansson, Hedekas
3. Gotlandsstövare RR SE JUCH Allie, Göran Ekelöf, Visby
4. Finsk stövare RR SE JUCH Belger du Nord Wera, Anders Hermansson, Skogstorp
5. Luzernerstövare Lärkvallens Arro, Ann Ross o Uno Larsson, Mottala
6. Dunkerstövare SE V-04 -05 WW-08 Storm, Ella Enqvist, Almunge
7. Rysk stövare Protyn's Majsa, Maria Wedin, Gräsmark
8. Smålandsstövare RR SE JUCH Samsagårdens Ville, Andy Jensen, Barkaryd

Europapokalen 2010

En fantastisk händelse att få vara med om, var när vi, Lulås Vilma och undertecknad, fick erbjudande om att tävla i Europapokalen. I år genomfördes tävlingen i södra Schweiz med Martigny som centralort. Tre hundar var uttagna att representerade Sverige, förutom min tik så var det, en beagle Hejdetassens Kola, med förare Stig Hoffman även han Gotlänning, samt drevern Dolly med förare Leif Folge från Norrtälje. Ledare var min gamla regementschef från A 7 Curt-Christer Gustavsson, domare för stövarklubben var Göran Johansson. Tävlingen skulle genomföras söndagen den 10 oktober. Sedan den 21 augusti så hade jag varit ute med Vilma alla dagar utom två. Hardrev med varierande resultat hade hon fått till alla dagar utom en fyra fem dagar. Avresan var planerad till onsdagen den 29 september, vi skulle genomföra ett par dagars hardrev i Småland innan vi lämnade Sverige. På grund av hård blåst, så var färjan till Oskarshamn inställd. En dags försening innan vi kom iväg, och två dagars hardrev blev till en. Platsen var Mellingerum, den plats som vi hade dag 1 vid SM-et föregående år. Ett par gubbar från orten var lika imponerade av årets drev som man hade varit för snart ett år sedan. När vi nu befann oss i Oskarshamn så hade vi ca 170 mil framför oss innan vi skulle nå Martigny. Resan företog jag i min husbil, och sträckan delades upp i 30-35mila etapper. Övriga i teamet avsåg att köra ner under två dagar, för att vara framme i Martigny torsdag eftermiddag. En timmes väntan sedan dök man upp, efter att ha hälsat så var det bara att ta rygg på de nyanlända. Med hjälp av GPS så var det inte så svårt att hitta till hotellet där domarna skulle inkvarteras. Hotellet låg väldigt högt upp, men med en bedårande utsikt över stan, som bredde ut sig nedanför oss. Väl där så var det dags för dagens första överraskning, hotellet var stängt. Dags för den gamle översten att agera, strax fick han kontakt och erhöll ett löfte om att någon ansvarig skulle var på plats om 10 minuter, det tog drygt en timme. Efter det att domarna hade intagit sina platser så skulle de ansvariga visa oss var hundförarna skulle bo. Följ mig var uppmaningen från arrangörsrepresentanten, och snabbt som en löning så försvann han nedför backen. Lika bra att stanna och hoppas att denne representant för arrangörerna, skulle upptäcka att vi inte med husbil samt minibuss kunde följa med i den fart han satte upp. Nytt samtal från Curt-Christer, kanske i en något vassare ton. Den fortsatta färden nerför de branta backarna genomfördes i ett avsevärt lugnare tempo. Väl framme så kom dagens andra överraskning. Förläggningen för hundförarna var i skyddsrummet till en civilförvarsskola, och mot ena väggen stod 18 sängar kloss i kloss. Ingen hund eller hundförare sov över i denna förläggning. Stig och Leif tog kvarter på samma ställe som domarna, själv så parkerade jag min husbil på stadscampingen. På fredagen gjorde hela vår grupp en utflykt med minibussen, vi hann med att besöka såväl Frankrike som Italien. Ibland körde vi på breda motorvägar, ibland på enfiliga bergsvägar och även den 1,1 mil långa Mont Blanc-tunneln. Högsta punkten var på nära 2800 m, platser som såväl den romerska hären som Napoleons arméer använt vid övergångar av Alperna. Aldrig kommer man att glömma det man fick se och njuta av. Hundarna var med på utflykten, men om de hade samma starka upplevelse som vi människor skall jag låta vara osagt. På lördag förmiddag så var vi ute i naturen i närområdet, givetvis på mycket hög höjd. På eftermiddagen så hade vi hundförare regelgenomgång tillsammans med domarna. Nu sattes det upp kartor över de olika provrutorna och namn på domare. När jag fick se den provruta som vi tilldelats så fick jag en mindre chock, en skidbacke med lägsta punkt på 1600 m och en högsta punkt på 2200 m. Frösöbacken i Östersund har jag klarat ett antal gånger på skidor, men den är ju inte lika lång, och nerför skall väl alltid gå, men uppför!!

Presentation med nationahymn samt fotografering började kl 1700, vilket följdes av en gemensam måltid. Musik framfört på olika blåsinstrumentinstrument bidrog till att skapa en fantastisk stämning. Tre olika orkestrar avlöste varandra. Såväl mat som vinet från en närliggande vingård lät sig väl smakas. Kontakt knöts med såväl domare som vägvisare, den

nationella domaren var från Zürich med tyska som modersmål, den internationella domaren var fransman och liksom vägvisaren så pratade de bara franska. I singelklassen där samtliga svenska hundar tävlade, var det totalt 21 hundar från 8 nationer.

Kl 0600 söndagmorgon så var det frukost, fem i sex klev jag in i matsalen, en snubbe hade precis börjat skiva upp bröd, samtidigt som han passade kaffebryggaren, och här skulle nästan 200 personer äta frukost för att vara ute på respektive provruta senast kl 0800. Helt otroligt, strax före 0715 så var vi på väg mot vår provruta, frukost hade vi intagit, och även ett lunchpaket medfördes i ryggsäcken. Skidorten Verbier passerades på väg upp till provrutan. När vi var uppe på 1850 m så parkerades bilarna (intresserade åskådare hade hakat på längs vägen). Verbier som låg ca 250 m under oss kunde vi inte se på grund av dimma och moln. Jag förklarade för domarna att högsta punkten på Gotland var 83 m, vilket förorsakade viss muntration hos dessa. Äntligen dags, jag kunde släppa Vilma. För dagen så var hon försedd med en Swepoint Vibra eftersom jag inte lyckats ladda ner en aktuell karta. Vandringen gick nedåt, 0845, då Vilma var nere på ca 1700 m och vi en 30 – 40 m högre så kom upptaget. Haren passerade mindre än 10 m från vår franska domare, drevet gick uppåt. Uppåt var även vi tvungna att förflytta oss, en förflyttning som var avsevärt tyngre än att gå nedåt. När drevet gick uppåt så var hörbarheten god, när det vände nedåt så blev hörbarheten sämre. När vi passerade 1800 m så var vi ovanför trädgränsen, men drevet gick vidare. Enligt min uppfattning så var Vilma nu uppe på 2200 m (2300 m menade vägvisaren), när drevet vände neråt igen. Solen hade skingrat dimman och molnen var borta, värmen steg. Nu tystnade Vilma och strax var hon nere hos oss, jag kopplade henne för att ge henne lite vatten att dricka. Min tanke var att ta oss tillbaka till platsen för tapptet för att fortsätta sök, men då skulle det räknas som nytt drev. Eftersom Vilma var i god kondition, så fortsatte vi sök dock utan resultat. 1030 meddelade jag domarna att jag avsåg att avbryta provet. Jag kallade på Vilma som befann sig ca 100 m högre upp, och till min stora överraskning så var hon strax hos mig. Nu kom såväl åskådare som vägvisare fram och framförde sina gratulationer, i uppvaktningen ingick även mer än ett glas vin. Även domarna framförde positiva omdömen om Vilma. Den poäng vi tilldelades blev: Exteriört 9 av max 10, sök gav 14 av max 20, arbete på slag gav 12 av sammanlagt 15, upptaget gav 3 av max 5, drevpoängen blev 45 av max 60 (1 p per min), skallet gav 9 av max 15, lydnad och samarbete gav 15 av max 15 totalt 107 p vilket berättigade Vilma till ett andra pris.

Prislista;

1	Eka	Luzern	Schweiz	129 p
2	King	Halden	Norge	128 p
3	Miki	Luzern	Schweiz	120 p
4	Gismo	Jura	Schweiz	114 p
5	Kola	Beagel	Sverige	108 p
6	Lulås Vilma	Hamilton	Sverige	107 p
7	Ylin Jonttu	Drever	Finland	72 p
8	Froya	Hygen	Norge	52 p

Jag är mycket nöjd med Vilmas prestation, jag fick mitt "hundlivs" absoluta största upplevelse.

Lite smolk i glädjebägaren är det dock att ingen från vare sig Svenska Stövarklubben eller Svenska Hamiltonföreningen hört av sig varken före, under eller efter genomförd tävling, Skäms man över vår insats så hade det varit uppskattat att få veta.

Erik Jonsson

Gotlands Stövarklubb har under åren arrangerat olika aktiviteter för medlemmarna. Bilden ovan är från klubbens 70-årsjubileum, 2017. Då var vi vid Tomtbod i Burs.

Bilden nedan är från en dressyrkurs 2017. Hundarna visar på imponerande färdigheter!

Svenska Schillerföreningens rasmästerskap på räv

I ett, tvärs emot alla prognoser, alldeles strålande väder så avgjordes Svenska Schillerföreningens Rasmästerskap på räv lördagen den 9 november, på åtta olika provrutor runt om norra Gotland.

Ett mästerskap som hade planerats på ett förtjänstfullt sätt av Roger Jakobsson och Sven-Åke Lindstedt, med förläggning vid Granngården i Lärbro, samt alla de åtta provrutorna vilka erfordrades för tävlingens genomförande, på ett behagligt avstånd från Lärbro.

Lottning och fördelning av provrutor var förlagt till fredagskvällen, ett arrangemang som lockade många stövar- och schillervänner, till att närvara. Därefter kunde en välsmakande kamratmåltid, framdukad av Granngården avnjutas.

Dessutom så fick Gotlands Stövarklubb, från Svenska Schillerföreningen, motta en tavla, en tavla som kommer att bli ett mycket värdigt och förhoppningsvis också ett eftertraktat vandringspris för våra gotländska schillerstövere, att erövra under ett jaktprov, ett prov som Gotlands Stövarklubs kommissarie Thomas Thomsson kommer att fastställa statuterna för.

Tacksamt mottogs Svenska Schillerföreningens uttalade om vikten av att få med Gotland i gemenskapen, och lovade att förlägga en sammankomst med utställning till Gotland så snart det hinner göras.

Till tävlingen:

Segrare i denna prestigefyllda tävling blev som sig bör en gotländsk schillerstövere, ägd av Bertil Johansson, stövertiken Ängshedens Bianca S22867/96. Bertil hade att välja på att låta SJCH SUCH Ängshedens Atos eller Bianca att delta, då inte Atos var riktigt 100% så föll valet på Bianca. I likhet med övriga deltagande hundar så släpptes Bianca kl 0800, markerade slag 0822 med upptag 0915 så drav hon tappfritt i 48 minuter, efter ett kortare noterbart tapp så fullföljde hon till full tid, 120 minuter. Med egenskapspoängen 52 så föreslogs Bianca till en etta i öppen klass av domaren Lars-Eric Lövgren Dalhem, vilket också fullmäktige instämde i. Vid provet så tjänstgjorde vidare Mats Karlsson Lärbro som elev, och Mats hade alltså lyckan att vid sitt första elevuppdrag få notera ett jaktprov som gick till första pris. Nu har Bertil och Bianca siktat inställt mot jaktchampionat, vilket skulle innebära att denna vackra tik, en av Gotlands vackraste stövertikar, kommer att bli dubbelchampion eftersom hon är fullcertad när det gäller utställningsmeriter. Grattis Bertil och grattis Bianca.

Tvåa blev Börsgårds Ilo S49749/2000 en ung schiller ägd av Björn Jonsson Tidan. ILO lyckades att driva räv i sammanlagt 106 minuter och med 52 egenskapspoäng.

Drevtiden fördelade sig så att han drev 59 minuter, tapptid på 8 minuter därefter ytterligare 47 minuters drev, vilket följdes av ett dötapp på 60 minuter, drevet tog slut vid en myrkant, där det fanns ett antal gamla rävgryt. Efter flytt till nytt område så lyckades Ilo driva ytterligare en räv i 43 minuter. Ilo dömdes av Jacob Ansén Follingbo, och den tvåa som Jacob föreslog fastställdes av fullmäktige.

Trea blev ytterligare en gotlandsägd hund, Börsgårds Prippts S46386/96 ägare Per-Olof Olofsson Hejnum. Börsgårds Prippts markerade slag kl 0840, upptag 0843.

drevdjuret var en räv vilken flitigt utnyttjade vägarna inom ett sommarstugeområde för att undkomma sin förföljare. Börsgårds Prippts lyckades, trots rävens listighet, genom stor jaktlust och ett gott tapparbete få en sammanlagd drevtid på 104 minuter och 51 egenskapspoäng.

Domaren Per-Olof Jansson Sjonhem föreslog en tvåa för Börsgårds Prippts, vilket även tjänstgörande elev, Roland Andersson Barlingbo instämde i.

Fyra blev Skall S33737/98 ägare Roger Andersson Rottne. Skall markerade slag 0805 upptag 0920 och drev tappfritt i 60 minuter varefter räven lyckades undkomma inne i det centrala Hangvar, efter koppling så hade skall ytterligare ett drev på 5 minuter, där

var dock drevdjuret okänt. Domaren Ulf Karlström Hangvar tilldelade Skall, 54 egenskapspoäng och föreslog honom till ett tredjepris vilket också fastställdes.

För övriga deltagande hundar noterades inga godkända rävdrev men noteras kan att Anja S 29444/95 av domaren Anders Gahnström Hejnum dömdes till en två i öppen klass på hare, efter att först 80 tappfritt drivit hare i ett första släpp, därefter ett andra släpp om 20 minuter på okänt drevdjur, samt ett tredje släpp med en tid på 35 minuter där drevdjuret, en hare sågs en gång. Anja erhöll 56 egenskapspoäng och föreslogs till en tvåa öppen klass.

Tilla S40999/98 ägare Jonny Hammarberg Bro drev en hare i 50 minuter, och erhöll av domaren Gunnar Ericsson Vall 55 egenskapspoäng och föreslogs till ett tredjepris, vilket tjänstgörande elev Göran Nilsson Hejnum instämde i.

Börsgårds Zimba S 46387/98 ägare Robert Andersson samt Kira SS44100/99 ägd av Jan-Olof Börjesson Stenkullen, erhöll ej något prisvärt drev. Som domare för Zimba tjänstgjorde Sven-Åke Lindstedt Othem, och för Kira var Ulf-Göran Pettersson domare med Göran Åström Ala som elev.

Erik Jonsson
Ordf Gotlands Stövarklubb

Lulås Vålma, Gotlands mest meriterade stövare?

S39409/99 SUCH SJCH RR Lulås Vilma, född 10 juni 1999, uppfödare Bengt Johansson, Hökåsen, 514 61 Dals-torp. Jag hade förlorat min Hamiltonvik Vicky, uppfödare Helge Lerberg, Rute, under pågående rävjakt, och stod in-för jaktåret 1999/2000 utan stövare. Med hjälp av Kjell-Åke Ahlgren så lyckades jag under sommaren få kontakt med Bengt J. Han hade en hanvalp kvar, men då jag inte var intresserad av en hanvalp, så sa Bengt: "Jag skall kolla med en av tikköparna, om han kunde tänka sig att byta till en hane". 10 min senare ringde Bengt, och meddelade att det var OK, och att valpen skulle vara klar för hämtning efter v 31.

Nu var det bara att vänta. I v 30 ringde Bengt, och undrade om jag kunde hämta valpen redan nu. De går så hårt åt valpen meddelade han. Det bar i väg direkt, Hökåsen var ett torp som låg tre km, rakt upp i skogen. Den gamla la-dugården hade gjorts om till ett modernt boende för hans hundar. Nu hade jag som nyvald ordförande i Gotlands Stövarklubb, även förkovrats med en stövare. Jag hade en vecka kvar att jobba, sista veckan i september, innan jag skulle gå i pension.

Varje dag promenerade vi, till en början på den gamla järnvägsbanken, snart även i skogen. På nyårsafton gjorde hon ett längre drev, ett drev som gav mersmak. Den 24 ja-nuari, då Vilma var 6 ½ månad gammal, fick hon göra sin första start i ÖKL, med Kjell Lawergren som domare. Då temperaturen låg på -18 grader, så fick vi vänta till 09.30 innan första släpp. Under de fem timmar som hon var lös, så hade hon drev på två harar, det första på 44 min, det andra på full tid. Trots minusgraderna, så värmdes Kjells lovord ganska gott. Vi hann starta en gång till, vilket re-sulterade i ett 3:e pris.

På utställningen i maj 2000, så fick hon sitt första cert, och blev även BIM. Nu fick jag blodad tand, och anmälde henne till Gotlands Kennelklubbs utställning, som det här året genomfördes 1 och 2 juli. Dag ett, en internationell ut-ställning, gav ett nytt cert och även BIM, dag 2 gav samma resultat men med ett BIR.

Säsongen 2000/2001 startade jag Vilma fem gånger, vilket gav tre 3:e pris, ett 2:a pris och det årets sista prov, 2 feb-ruari 2001, som gav ett 1:a pris med Ulf Karlström som domare. På vårens utställning erhöll Vilma ett nytt 1:a pris, ett CACIB.

Vid den här tiden genomfördes elitprovet på två i förväg bestämda tider. På morgonen den 2 februari, så var det ett tätt snöfall med blåst. Trots milda protester stod den prov-ansvarige, Thomas Thomsson på sig. Fyra hundar startade, tre tog elit-etta. Vilma startade i Lokrume, med Lasse Lindström som domare. Dag två var i Hejde med Ingvar Jakobsson som domare. Trots mycket snö, så blev det ett snabbt upptag, haren nyttjade vårt bilspår, ut över stora vägen, sedan tillbaka igen. En stund senare så gjorde ha-ren om samma resa, trafiken hade nu tätat, varför vi kopplade efter drygt 80 minuters drevtid. Därefter förflyt-tade vi oss ner på Hjortasvägen med nytt släpp. Nytt upp-tag på hare, som drevs till full tid i två repriser. Nu var Vilma dubbelchampion! Fem gånger blev hon klubbmä-s-tare, Botvid Jacobsson vandringspris 3 ggr, GKK

vandringspris 5 ggr, G Stk vandringspris 5 ggr. Hamil-tonföreningens Hp, BK vandringspris Småland, inteckning i Sv Stövarklubbens vandringspris till SM-vinnaren.

Inbjudan till att representera Sverige på NM gick om intet då dagstemperaturen låg på minus 26 - 28 grader. Hon hade även en inbjudan till Nordkalottsmästerskapet mellan Norge, Sverige och Finland, dock tackade jag nej, då en ny långresa med husbil inte hägrade veckan efter Europa-pokalen.

Sin sista start gjorde Vilma på DM i småländska Högsby, i november 2010.

I december 2003, efter en jaktdag på Tofta skjutfält, så kunde vi märka att något var fel. Jag sökte upp veterinär Ahlqvist, som efter röntgen kunde konstatera att hon hade drabbats av stövarsjuka. Det satt mellan diskarna i ryggra-den. Att operera var omöjligt, beskedet han gav var att det kanske kan bli en sällskapshund, men ett litet hopp väckte han dock. Efter en vecka så kunde jag hämta henne. Gå uppför trappor kunde hon, men inte nerför. Det blev att sätta en barngrind för trappan, jag byggde en stege, så att hon lättare kunde komma in i bilen. Vid ny röntgen i slutet på januari, fick jag ett otroligt besked, av fröet syntes inte ett spår, ryggraden såg helt normal ut. I oktober startade vi på ett ÖKL-prov, och mäktade glad kunde jag åka hem med Vilma som i Gothen hade klarat ett 3:e pris, med domare Gunnar Ericsson. Det kanske var hennes starkaste prestat-ion!

Sammanlagt så gjorde Vilma 41 starter, vilket resulterade i 21 1:a pris, åtta 2:a pris, nio 3:e pris samt 3 nollor.

På åtta utställningar så erhöll hon 3 BIR och 4 BIM, BIG en gång och BIS en gång, CACIB, samt HP vid två till-fällen. Vid det åttonde tillfället i maj 2005 på Lövsta, blev det en tvåa. Frågan var om det pågående åskvädret påver-kade hund eller domare mest. Det var den utställningen som ingen mankhöjd blev noterad på våra stövare, något som fick rättas till i efterhand, för att få provet godkänt. Domare vid det tillfället var Ann Carlström.

Många var de som hörde av sig för att beställa valp, men trots ett antal parningsförsök, så blev det inga valpar. En veterinär i Torsby, borta i Värmland, var övertygad om att hon var i höglöp, men inte släppte hon till.

I Maj 2011, fick jag beskedet om att Vilma hade drabbats av cancer i levern, och därmed var sagan Vilma slut för mig, oss för hon var en kär familjemedlem.

Jag känner en stolthet att fått placera Gotlands Stövar-klubb, dels på Sverigekartan, dels på Europakartan. Det är många människor man mött, där man kunnat göra reklam för Gotland.

En som jag aldrig glömmer är vägvisaren, vid Verbier i Schweiz. När provtiden var ute, så fällde han ner bakdör-ren, ställde fram glas till alla och hällde upp vin från om-rådet. Gladast är jag över att frugan var med, hon som stöttat min verksamhet under alla år, oavsett om det gällt idrott, domarskap, hembygdsförening eller hund-verksamhet.

Erik Jonsson

Gotländska Hamilton 2022 och förr

av Tore Timgren

Jan Erik Viman med senaste tillskottet av Hamilton till Gotland, Hamrabäckens Bruno, ägare Tore Timgren Västerhejde, som har många gotlandshundar i linjerna.

Linjerna går tillbaka till Stig Hult i Fole, och Speja -60 i parning med hanen Lasse, och där köpte Jan Erik Viman sin första Hamilton, tiken Pia -64 för 300 kronor, som var mycket pengar på den tiden.

3 jan 1964
köpte
Janne en
liten
hamilton-
valp

Pia parades med Ringmurens De Qvir och tiken Tussi behöll Jan-Erik. Tussi -74 var väldigt duktig på räv, parades med Tore De flons Fällbergets Skräck en hane med 8 parningar och 51 avkommor.

Pias valpkull.

Tore Pettersson, Anga med en av sina Hamilton.

Sixten-77 som varpakastaren Tore Pettersson Anga hade, parades med Russhagens Barry-77, ägare Viktor Öberg. Arne Olsson, Halla köpte hanen Arne, som parades med Bolundens Sita och Arne behöll tiken Tessan -85, som parades med Magnus Belins Närskogens Rocco -87. Ur den kullen sålde Arne hanen Bingo -90 till Norrland. Efter första säsongen hade man skjutit 30 rävar för Bingo. Bingo är farfar till Prippts som ligger bakom dom flesta av våra Hamilton rävhundar i Sverige. Bruno är lite linjeavlod på Prippts.

Detta är Murgrönans Trolla-85 ägare Leif Hellman, Sanda och Trolla är mor till Närskogens Rocco, och köpt av Ege Wahlgren Klintehamn och Murgrönans Kennel. Mor till Trolla är Zenta -75 som Ege köpte från Robert Öberg, Västergarn. Far till Trolla är Klintaudens Hej, mor till Zenta är Klinga-72 och far är Hans Vidings Kilstigens Pang -67. Klinga -72 köpte Robert Öberg från Willy Hederfeld, Hejde.

En annan framgångsrik linje i Bruno startar här med Robert Öberg och Mullsjöns Diana -81 och i parning med Botvid Jacobssons Skottson -84 som Lasse Lindström, Lokrume (Tomasemyrens) tog valpen Sally -89. Sally i parning med Lunnarikens Tjabo ägare Erik Pettersson Fröjel, där Lasse behöll tiken Axa -96 och som i en parning med hanen Björkallens Jack -95 som Sam Gutenvik tog ner och Göran Malmqvist, Tofta tog över, kom hanen Tomasemyrens Rick -02, som hamnade hos Tore Timgren, Västerhejde. Rick i parning med Robert Öbergs Björkallens Lady-06 gav Pavikens Axa -11, och Axa i parning med Lörvpösens Swix -12, kom mor till Bruno Pavikens Saga-15. Dessa linjer är nu dom dominerande på våra Hamilton på Gotland.

Pavikens Saga som har en valpkull i Gutebygdens och en med Hamrabäckens.

Robert Öberg och Pavikens Axa

Farfar till Bruno är Balder-10 som kommer från Anders Riddargard, Hejnum, mor är Mixa-00 och far är Assar -09. Mixa är från Lauhagens Molly-94 Torbjörn Eskelund, Eskelhem (Lauhagens kennel) och far är Björkallens Jack—95. mor till Molly är Dessy-89 kull-syster till Lasse Lindströms Sally och Lasse Petterssons Tanja.

Några av våra Hamilton på utställningen i Roma 2022, till vänster Tore Timgren med Gutebygdens Fide, Allan Martis med Pavikens Sture, Ambjörn Stjärnholm med Hamrabäckens Arn, Bir vinnare, Emme Lindström med Erik (Eka) Jonssons Gutebygdens Hellvi och Hans Olsson med Pavikens Skott.

Balder på Räv-SM 2016 i Halland, 3:e pris och med gotlänningen David Eneqvist som domare ena dagen.

Damjakt

av Erik Jonsson

Damjakt eller ungdomsjakt med stövare har genomförts under hela 2000-talet. Bilden är från 2021, med Kjell Ekeröth som jaktledare, och platsen var i Vall. För drevet skulle den 1½ år gamla hamiltonstövaren Hellvi stå. Under den här dagen, fälldes tre harar av dessa damer.

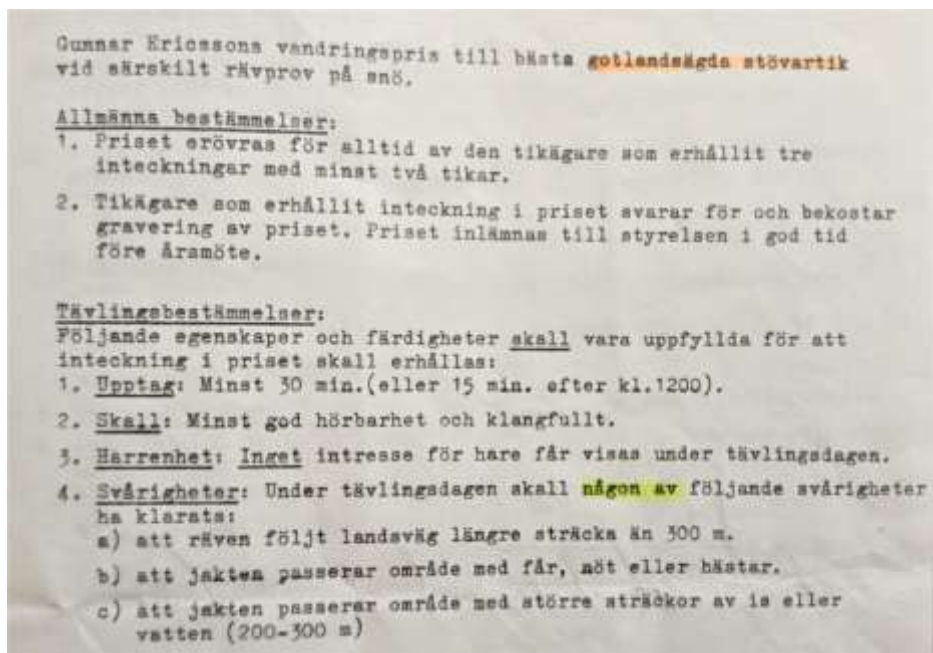
Den första haren fälldes efter en timmes drev. Under drevet på den andra haren, stod man kvar i två timmar, och endast lyssnade på drevet. Då fick damerna en och en förflytta sig, närmare den plats, där huvuddelen av drevet genomfördes. Efter ca 30 minuter fälldes denna hare. På väg tillbaka till utgångplatserna, hördes ett nytt upptag, även denna gång en fälthare, som 35 minuter senare fälldes. Samtliga tre harar fälldes med endast ett skott på varje. Självklart så såg Kjell till, att de passade själva den hare de fällt.

Vandringspriser

Klubben har nu 13 vandringspriser, 12 till jaktprov och en till utställning. De äldsta är från 1977. De är Rosenöns vpr på Hare uppsatt av Rune Benneborg i Gotlands Stövarklubb, Kennel Russhages vpr och Sven Petterssons skallpokal. Flera Kennlar har också satt upp vandringspriser, exempelvis Folehedens och Jägarmyrens.

Klippet nedan visar exempel på hur statuterna kan se ut för ett vandringspris:

Vinnare av VPR Gotlands vackraste jaktprovsmärkerade stövare 2018. Lufsen, SE43363/2014. Ägare Bo Bogren. Uppvisad av Bertil Johansson. Domare Bo Wallin. Bilden är tagen i samband med Jakthundsutställningen på Roma Kungsgård 12 maj 2018.

Finnar i världen och på öjn

Många jägare är övertygade om att den finska stövaren är världens bästa drivande jakthundsras för närvarande. En finsk stövarhane har mankhöjden 55–61 cm, en tik 52–58 cm. Pälsen är dubbel, trefärgad och ganska slät. Kroppsbyggnaden är jämnhög. Finska stövaren är tydligt längre än vad den är hög Till sin struktur är den kraftig men inte tung. Karaktären är lugn och vänlig. I hemmaförhållanden skäller och vaktar stövaren lite eller inte alls. Finska stövaren har väldigt starka jaktinstinkter, och därför är den lämpligare som jakt- än som sällskapshund.

Kilpa – mästerskapstävling för finska stövare

Det årliga huvudevenemanget med inriktning på bruks-egenskaper för finska stövare mästerskapstävlingen Kilpa. Kilpa anordnades för första gången år 1937 och den har sedan dess hållits varje år, med undantag för krigsåren. De tävlande utses så att de tre bästa finska stövarna i varje kenneldistrikts mästerskap tas med i uttagningstävlingarna, som anordnas i fyra divisioner. De tre bästa i varje division får vara med i Kilpa, och därtill deltar föregående års vinnare som självskriven. Vinnaren i Kilpa kallas Ajokuningas, drevkungen.

Till sin kroppsbyggnad en naturenlig jakthund

För finska stövare uträknas en skattning av avelsvärdet, ett BLUP-index, avseende jaktegenskaper utifrån resultat i drevprov på hare. Indexet beskriver hundens genetiska nivå avseende egenskapen. Värdet beräknas utgående från alla resultat av hundens släktingar, så att resultaten justeras för beaktande av variabler, som t.ex. föret under provet och hundens ålder. BLUP-indexvärdena tolkas så att genomsnittsindex för hela rasen är 100. Ett värde under 100 är sämre än genomsnittet och ett värde över 100 är högre än rasens medelnivå.

Som jakthund är den finska stövarns byggnad ganska naturenlig, vilket leder till att det inte i rasen förekommer några problem till följd av anomalier i byggnaden. Trots det är det nödvändigt att ärftliga fel och sjukdomar följs upp, så att genetiska fel inte får möjlighet att bli allmänna i rasen. De sjukdomar som förekommer i rasen är ataxi, progressiv degeneration av lillhjärnan. Detta fel kan numera spåras med gentest och följden är att risken för att sjuka valpar föds kan avvärras genom att avel mellan två bärare av sjukdomen förhindras. En bärare kan paras med en hund i vars arvs massa ataxidefekten inte förekommer. I rasen förekommer hjärtsjukdomar (kardiomyopati), cancer i lymfknutorna (lymfom), strukturfel i svarta hårsäckar (follikulär dysplasi) och atopiska eksem. Dessa sjukdomar är föremål för studier på universitetsnivå i samarbete med specialklubben för rasen. Höftledsdysplasi förekommer också i någon mån och uppföljningen sker med höftledsindex. Målet är att medeltalet av höftledsindex i de flesta avelskombinationer hålls över 100.

Den första rasstandarden utarbetades år 1893

Det målmedvetna avelsarbetet för den finska stövarns rasutveckling kan anses ha börjat redan när de jakthundstressede i Finland år 1889 grundade Finska Kennelklubben. Ett av de första målen som klubben ställde upp var att få fram en finsk stövarras. Eftersom

raserna i landet, övervägande importerade från Ryssland, Sverige och England, inte helt uppfyllde de krav som de finska jaktförhållandena ställde, gick ett antal aktiva jaktintresserade in för att bland de hundar som redan fanns i landet söka fram de bästa och effektivaste jaktindividerna och med dem som grund bygga upp en ny, inhemsk stövarras. Vid Kennelklubbens första utställning år 1891 valdes tre och året därpå åtta hundar som lades till grund för den första rasbeskrivningen år 1893. Den fastställda färgen var rödbrun. Eftersom färgen inte stabiliserades, utan en svart mantel envist hängde med i generation efter generation, blev det tidigt på 1900-talet befogat att återgå till hundar med tre färger. Den nuvarande rasstandarden har till största delen skapats år 1932.

Mitt jaktliv med finsk stövare

När jag skaffade mig min första stövare 2000 kände jag bara till ett fåtal, Kjell-Åke Ahlgren, Holger Hederstedt samt Leif Hellman och kanske fanns det några till.

Jag köpte min första finne av Ingemar Jeansson från Mönsterås han fick namnet Rossi. Hunden hade väl inget njutbart skall, tråkigt hanhundsskall i mina öron, men han var en hejare till upptagare, tog upp på slag och i vind, väckte på räv och tyst på hare. Han startade på 13 jaktprov och gick till pris på samtliga starter, elit 1:an satt lite trögt till, första dagen 120 minuter andra dagen 76 minuter, några tappert under dagen varav en på 6 minuter, missade alltså elit 1:an med en enda minut. Andra försöket blev också en tvåa, den tredje

starten blev en sån där försmädlig tvåa, 120 minuter första dagen 76 minuter andra dagen, alltså fyra minuter ifrån. En normalfuntad människa hade gett upp här men inte vi, fjärde starten där kom elitettan 120 första dagen 120 andra dagen.

Rossi parades två gånger, första gången med Leif Hellmans Biabys Pia. De fick 6 valpar, så där blev det en liten uppgång för finnar på öjn. Andra gången Parades Rossi med Rispa. Rispa hämtade jag hem från Skellefteå. Uppfödaren hette Kent Andersson, hon var i mina ögon ingen skönhet men blev utställningschampion, hade ett njutfullt skall och var skapligt drevsäker. På 8 starter gick vi inte bom någon gång. Tog en kull efter henne med Rossi som fader. Jag sparade en valp som fick namnet Kroksnodens Elsa.

Med Elsa höll jag Gotlands Stövarklubb's domarkår sys-selsatt i 19 provdagar utan att få till något championat. Sista provet vi startade på var ett klubbmästerskap. Vi startade uppe i Hejnum på Anders Riddaregards fina marker. Sven-Åke Lindstedt var med som domare. Första drevet blev på en hare som bjöd upp till dans i 120 minuter tapptfritt, andra upptaget blev på en räv likadant där 120 minuter tapptfritt så i mina ögon blev hon jaktchampion på barmark denna dag.

Inte alls ovanligt att domaren blir så här glad när han får döma en finne. Bökebackens Drilla med domaren Erik Holmpvist, resultatet blev denna gång 1:a ökl.

Finne nr fyra är Bökebackens Drilla, uppfödare Ulf Sivberg ifrån mörkaste Småland. Drilla var mycket tidig. Redan vid 3,5 månaders ålder började hon göra kortare drev, dessvärre mer på fel än rätt vilt, största

rådjursdieten jag har haft. Vid tre års ålder får vi diagnosen hjärtfel Om de beror på dom långa dreven i tidig ålder eller annat vet vi inte, troligen medfött hjärtfel, för det visade sig att hon inte är ensam i kullen med hjärtfel. Nu går hon här hemma som en lat sällskapshund.

Nr fem är Flärkdalens Kira. Det är väl den hund som man har väntat på, social, glad, stor jaktlust och med ett bra skall. Tog en etta på snö och ett RR andra säsongen. Säsongen 2021 - 22 var de ingen som ville ställa upp och åka på DM i Markaryd. Själva var vi inte klara. Vi hade fått ihop en bebisetta och ett RR, så jag ringde Andreas Johansson om han kunde ställa upp och försöka få ihop ett RR till. Som vanligt inga problem, domarkåren ställer upp om de har möjlighet. Hon blev godkänd och jag var väl aldrig orolig heller att det inte skulle gå.

Med en bebisetta och två RR åkte vi till Markaryd som riktiga underdogs bland alla jaktchampions. Första dagen blev vi lottade till en riktig fin provruta och det tog inte lång tid innan jösse var på benen. Tyvärr tog det slut på väg – suck. Under tapptarbetet går hon på en eltråd men hon kämpar vidare och efter 60 minuter kopplar vi och gör en kortare förflyttning. Nytt släpp, hon sticker iväg och kommer tillbaka efter fem minuter och ser helt olycklig ut. Jag går bakspår efter pejlen och kommer fram till en grisätel med både foderautomat, jaktorn och lampor. Jaha tänkte jag, är du så rädd för grisar. Vi kopplade och åkte till ett tredje ställe, släppte hunden och fick henne tvekande med in i skogen. Kollade på pejlen efter en stund, då stod hon vid bilen. Vi beslöt att vi bryter för dagen. Vi startade inte dag två.

Startade henne på ett nytt elitprov här hemma på barmark Första dagen dömde Tore Timgren henne i Vall, en trångbuktande hare som hon höll i gång i 120 minuter och fick 57 egenskapspoäng. Dag två dömde Håkan Jakobsson henne ute i Garda på jättefina marker, och när dagen var till ända så hade hon fått ihop 120 minuter, också där med 57 poäng. Då kunde hon titulera sig som jaktchampion före tre års ålder. Under sommaren tog hon sitt tredje ck och kan nu titulera sig som RR SJCH SUCH.

Det var lite om mina finnar som jag har haft genom åren. Tack för mig och hoppas att det inte blev för skrytigt. Jag vet att det är en del som tycker att det är svårt att få tag på domare när man vill starta på prov, men försöker vi att vara ute i lite god tid så brukar det lösa sej och vi gör det här för att vi tycker att det är roligt, de flesta har också ett jobb att sköta och familj att ta hänsyn till. Själv skall jag försöka att få tummarna ur och ta min domarlicens under hösten för vi behöver bli flera.

Hare Gött, Sören Buskas Kroksnodens kennel.

Från vänster Flärkdalens Kira med ägare Sören Buskas, Linnefallas Aapo med ägare Stefan Hellström samt Leia, ägare Mats Karlsson. Utställningen 3 juli 2021 vid Roma Kungsgård. Samtliga tre finnar fick cert denna dag av domaren Arvid Göransson.

Bilden nedan visar Stefan Hellströms, Linnefallas Aapo, vid jakthundsutställningen 14 maj 2022 på Roma Kungsgård. Aapo blev BIS! (Utställningens bästa hund).

Smålandsstövare på Gotland

av Erik Holmqvist

Den första ”smålandsstövaren” jag såg på Gotland var i Hejde, 1960–61. En äldre man, Gullar-Lasse hade en gotlandsstövare! ... som såg exakt ut som en smålänning. Modern till denna tik var gul, fadern? Han tog några kullar på den, efter gula hundar. Det blev alltid någon smålänning. Härkomst på tiken något okänd ...

Annars var Yngve Andersson, Visby, tidigt (60–70-talet) en stark förespråkare för smålandsstövare. Hans tik, Tassa T, var en duktig drivare. Han hade också Baron Y, en mycket vacker hund. Jag tror han vann en utställning där Sveriges vackraste smålänning korades! Det går många historier om Yngves jaktprov och utställningar... Lite annorlunda mot idag.

Det har säkert funnits smålänningar på flera ställen. Min farfar hade (enligt hörsägen) en svart stövare i början på 1900-talet, det kan ha varit en smålänning, (farfar kom från Småland).

Smålandsstövarföreningen bildades 1969. Jag köpte en tik, Stella-Y av Yngve 1973 efter hans tik Tassa-T. Fader var Tornåsens Jack, en duktig rävdrevare, dock aldrig riktigt erkänd då det i hans stamtavla fanns schillerstövarblod! I dag korsar man in schiller... Stella-Y blev en duktig rävhund, startade några prov, men inte kan den lilla tiken jaga räv... fick jag höra och det blev försök på hare, där blev den en tvåa ÖK. Ett särskilt rävpöv blev det, kunde blivit succé ... Hon fick upp och det var räv. Vi stod och lyssnade nästan en timme när domaren blev misstänksam och gick närmare. Det visade sig att hon drev inne i berget, ibland lät det nära ibland längre bort. Det tog ett bra tag innan hon behagade komma ut Husse var ett nervvrak efteråt.

I slutet på 70_början 80-talet gjorde Mats Lindby och jag en undersökning/efterlysning av smålandsstövare på Gotland. Vi kom fram till 17 hundar som vi besökte, men det fanns säkert några till. Mats hade en tik, Gnissla och sen Dessi som var duktiga. Ulf Melin hade en hanhund, Ludde som var en duktig hardrivare som han startade på jaktprov med, det blev en etta. Hunden var dock väldigt svår att koppla.... Pannkakor kunde

gå. Alf Jacobsson i Lye hade en duktig rävhund. Jag är inte säker på härstamningen, men erkänt duktig.

Början 2000-talet hade jag Lindbysens Raia, efter Mats tik, Dessi. Hon blev dubbelchampion! Sedan Sandrevets Traja (Lillen), Jaktchampion! Däremellan modern till Traja som tidigt fick både stöversjuka och fästingsjuka. Göran Larsson en hanhund efter Raia, Jack, gick några prov, var väl färdig för elitklass då han blev överkörd på drev, - av en traktor!!!

Nu är vi inte så många som har smålänningar, ett vild-djur i Sanda (rakt nedstigande led från min första Stella Y.) Nu är det några som skaffat för att ha till räv. Jag vet dock inte så mycket om dem. Jag har som sagt haft smålänningar sen 1973. - bortsett från någon tjyvparning ...

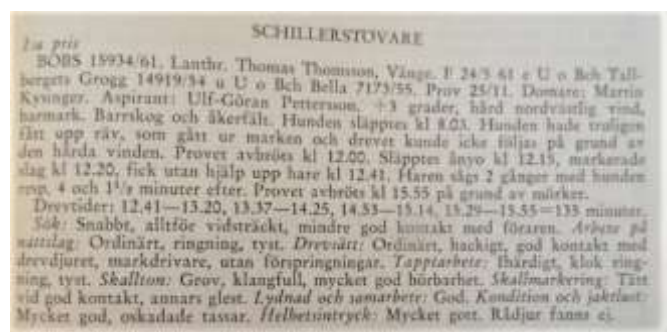
Lite Schillerhistoria från Gotland

av Christer Hederstedt

Schillern har ju alltid varit en talrik ras på Gotland främst genom sitt stora rävintresse, men också för att den är lätt att få rådjursren och har ett bra skall. Vi börjar här med gotländska kennlar och schilleruppfödare.

Kättlemys kennel, Thomas Thomsson, Vänge

Thomas är ju den medlem som varit med längst i Gotlands Stövarklubb. Han köpte den första schillern 1958 av Villy Johansson, en tik som hade underbett, så den kunde han inte använda i aveln. Nästan samtidigt hade han köpt en schillerhane från fastlandet **Bobs** S15934/61 efter dåtidens avelsmatador Tallbergets Grogg.

Bobs prov 25 november 1964

Bobs parade en jaktkamrats tik och där kunde han få köpa sin stamtik till Kättlemys uppfödningar. Tiken var S37953/66 **Spanja**. Nästa tik i aveln blev dottern till Spanja S45432/74 **Gena**. Sedan gick det vidare med S57054/81 **Seppi**. Efter det tog tiklinjen slut, men blodet finns kvar via Kättlemys **Herman**.

Valpen som Thomas håller i är 10 generationer från Bobs

Thomas är också hedersmedlem i Gotlands Stövarklubb och var dess ordförande åren 1977–92, samt fick Svenska Stövarklubbens Guldmedalj 2018.

Iremarkens kennel, Stig Ekström, Västerhejde

Iremarken stamtik var **Speja** S42510/73, hon var kull-syster med Frostnattens kennels stamtik Molly. Speja fick 4 kullar till samtliga var en av dåtidens avelsmatadorer S41059/73 far till. 2 tikar behölls av valparna det var Iremarkens **Steja** S44470/77 som fick 3 kullar och Iremarkens **Seja** S19543/83 som fick en kull. Kenneln

har övertagits av Stig Malm i Kilafors, men har inte haft någon kull sen 2006.

Iremarkens Steja var med i SM 1982 där Gotland hade lyckats fått med två gotlands-schillrar. Den andra hunden var Henning Edbergs Tanja. Tanja kom på 4.e plats och Iremarkens Steja blev 7.a. Det är för övrigt dom enda schillrarna från Gotland som varit med i SM.

Distriktsprov på Gotland

Den 4 och 5 oktober arrangerade Gotlands Stövarklubb distriktsprov. Provet genomfördes med hundar från Småland, Östergötland och Gotland. Tyvärr hade inte Skåne-Blekinge, Sydsvenska samt Södermanland hundar klara att sända till distriktsprovet. Efter första dagens prov låg vår egen representant Stig Ekström med schillertiken Steja på 1:a plats. Steja fick upp räv som tiken jagade tappert full tid 120 min och med egenskapspoäng 72 var tiken 32 poäng före tvälan Bill Jeansson med hamiltonhansen Robin, som jagade räv 98 min och hade 62 egenskapspoäng. 2:a dagens bästa drev gjorde schillertiken Tanja, tiken jagade hare 89 min och med egenskapspoäng 64 blev dagens poäng 153. Steja lyckades få ihop 57 drevmin och 65 egenskapspoäng andra dagen och detta räckte totalt till seger och kvalificering till SM i Bredbyn.

Resultat:

- 1 S44470/77 Int UCh SUCb SUCb Steja, schillertikstövare. Ägare: Stig Ekström Gotland. 314 p.
- 2 S19535/77 Tanja, schillertikstövare. Ägare: Henning Edberg, Gotland. 234 p.
- 3 S03141/73 rr Robin, hamiltonstövare. Ägare: Bill Jeansson, Småland. 216 p.
- 4 S13009/77 rr SUCb SUCb Finna, finsk stövare. Ägare: Herbert Ortscheid, Småland. 187 p.
- 5 S50110/76 rr Arrac, luzernstövare. Ägare: Ingvar Jonsson, Östergötland. 173 p.

Tore de Flot

Folehedens kennel, Hans Hansson, Fole

Hasse Hansson köpte sin första schiller 1953 och har haft sju generationer av samma linje. Mest känd av avelstikarna är Folehedens **Ajsa** S31592/84 som fick fem kullar. Sista kullen Foleheden hade var 2001. Folehedens Ajsa fick 1998 Folehedens **Cesar** som är den schiller som finns i flest stamtavlor i nutid.

FLINTA 11807/62. Lanthuskarer Hans Hansson, Fole. F 18/3 62 e Ch Krut 11975/38 u Riska 12325/34. Prov 3/12. Donare: Holger Olofsson. + 3 grader, svag sydöstlig vind, harmark, klart, bra jaktvänder. Skogsmark med genomgående väg. Tiken släpptes kl. 8:00, fick utan hjälp upp hare kl. 8:47. Haren sågs tre gånger med tiken resp. 1 och 4 minuter efter. Provet avbröts kl. 11:43 på grund av att annan hund kom med på drevet. Släpptes ånyo kl. 13:40 och provet avbröts kl. 14:20, då tiken var färdigprovad. Drevtider: 65 + 6 + 55 = 126 minuter. Söke: Ordinärt, lagom vidsträckt och metodiskt, i god kontakt med föraren. Arbete på nattlag: Ej konstaterat. Drevvätt: Ordinärt, flytande, god kontakt med drevdjuret, markdrivare, med förspringsningar. Tapparbete: Rätt ihärdigt, klok ringning, tyst. Skallton: Melanlag, klangfull, god bärbarhet. Skallmarkering: Ordinärt. Lydnad och samarbete: God. Kondition och jaktlust: God, öskadade tassar. Helhetsintryck: Gott. Rådjur fanns ej.

Ängshedens kennel, Bertil Johansson, Lärbro

Ängshedens startade med **Bina** S51946/89 som var uppfödd av Dag-Owe Jacobsson. Hon fick två kullar varav den första med Folehedens Cesar har gett mest avtryck genom sönerna Ängshedens **Atom** och Ängshedens **Atos**. Nästa tik Ängshedens **Bianka** S22867/96 fick också två kullar, men där tar tiklinjen slut. Blodet finns kvar i Rävuddens Stej och Frej. Ängshedens **Bianka** vann Svenska Schillerstövareföreningens rävmesterskap när det avgjordes på Gotland 2002. Bertil har också hållit i ringträningen inför utställningen i många år.

Hejnumdalens kennel, Per-Olof Olofsson, Hejnum

Hejnumdalens startade med tiken **Bella** S24509/82 som var född hos Gösta Pettersson i Kräklingbo. Nästa tik var Hejnumdalens **Sassa** som parades med Folehedens Cesar gav upphov till en kull vars gener är nog den som är mest spridd i Sveriges schillerstam. Hejnumdalens **Pila** blev stamtik i Börsgårds Kennel på Västkusten.

Lyeskogens kennel, Christer Hederstedt, Lye

Lyeskogens startade med **Lady** S38826/98 född hos Sören Buskas i Eskelhem. Hon fick 18 valpar varav fem meriterades och gick vidare i aveln. Lyeskogens **Molly** blev nästa tik i aveln och har lämnat två hundar startande i Räv-SM. Ekmarkens och Tomte Lyans stamtikar kommer från Lyeskogens.

Kennlar som bara har haft en tik ännu är Burgstadens Schiller. Äg Bertil och Mattias Larsson, När och Tomte Lyans. Äg Kenneth Adman, Halla. Fler kennlar från förr är Pärklustens. Äg Per Johan Eriksson Gammelgarn och Guthajdens. Äg Reiner Lindgren, Rute samt att många kullar som har fötts upp utan kennelnamn.

Vinstrikaste schillrar

Lyeskogens Sanna

Utsedd till Sveriges bästa schillerstövare 2015. Äg Kenneth Adman och Per-Olof Jansson. Uppfödare Christer Hederstedt Lye. Deltog i SM/Räv 2017, dag ett drev till full tid, men där det inte gick att fastställa drevdjur. Dag 2 full drevtid och med 57 Egp.

Jakt Champ's Doris

Utsedd till Sveriges bästa schillerstövare 2016.

Äg Johan Hansson Alskog.

Uppfödare Kim Fagerström.

Tog en 7:e placering på SM/Räv 2019 i Värmland.

Vinnare av Schillerstövareföreningens Unghundspris 2017

Tomte Lyans Hilda. Äg Christer Hederstedt. Uppfödare Kenneth Adman.

Betydelsefulla hanhundar i aveln

Jack S32183/71. Äg Sven Pettersson Burs. Ligger bakom så gott som alla gotlandsfödda schillrar via Folehedens kennel som fick 4 kullar.

Jägarmyrens **Trall** S28389/74. Äg Gunnar Ericsson Vall. Användes mycket i aveln på 70–80 talet (12 kullar). finns i många stamtavlor.

Folehedens **Cesar** S31663/88. Äg Roger Pettersson, Lärbro. Användes till fem tikar. Generationer: 29 st – 93 st – 372 st – 715 st.

Luzernerstövare, en stövare för den moderna jägaren

Av Jonny Johansson

Luzernern till Norge

I början av 1900-talet kom 4 luzernerstövare till Norge, och 1907 kom ytterligare två. Ingen av dem lämnade dock några avkommer till luzernerrasen.

1917 kom en tik vid namn Waldi till Norge tillsammans med 2 andra luzerner. Waldi parades senare i Schweiz och 3 av hennes avkommer, 2 tikar och en hanhund, anses vara en del av ursprunget till dagens luzernerstam. Rasen drogs sedan under många år med problem på grund av den snäva avelsbasen.

1959 importerades till kenneln Gruvåsen i Norge en luzerner vid namn Lola von Lunden. Ägare till kenneln var Gudolf Skuterud som och var medlem av avelsrådet i Norge. Lola parades en hane vid namn Kimbekkdalens Peik och därefter genomfördes en godkänd parning med Gruvåses Rapp med avsikt att förstärka vissa rastypiska egenskaper.

Ur denna kull avlade man vidare på två tikar som man parade med renrasiga luzernerstövare och alla valpar visade sig motsvara den fastställda standarden för luzerner. Vid efterforskningar via Stövarklubbens stövardata har man kunnat konstatera att en majoritet av dagens luzerner har ett släktskap med just Kimbekkdalens Peik och Lola von Lunden.

Luzernern till Sverige

Till Sverige kom luzernerrasen via Malte Eriksson i Blomskog som 1967 hämtade hem 2 luzernertikar från Gruvåsens kennel i Norge, Lola1 och Hally, I en av Lola 1:s kullar föddes en hanhund vid namn Arro. Arros ägare Bengt och Inger Eriksson, Borlänge, blev därmed de första luzernerägare som kunde stoltsera med en hellsvensk luzerner som erövrade championat. Bengt och Inger importerade senare även hundarna Baron och Goron don Camillo. Deras stora luzernerintresse bidrog också till att 1990 ta initiativet till att bilda Luzernerringen.

Källa: Luzernerstövaren förr, nu och i framtiden av Lars Eliasson, Föllinge.

Kännetecken och egenskaper

Luzernerstövaren är den vanligaste av raserna schweiziska stövare i Sverige.

Rasen är känd för att vara en mycket god "upptagare" som driver med ett tätt och välnyanserat skall. Hörbarheten på skallet är ofta mycket bra. Den håller ofta mycket bra kontakt med sin förare och är också känd för att den är lätt att få rådjursren. Den är mycket uthållig och kan jaga flera dagar i rad. Tassarna är mycket starka och klarar jakt i hårt före. Det är en mycket trevlig ras som fungerar utmärkt som jakthund och är även en mycket social familjehund.

Storlek och utseende

Mankhöjd för hanar är 49–59 cm och tikar 47–57 cm. Färgen är blåspräcklig och svart.

Den skiljer sig både exteriört och jaktligt från de övriga nordiska stövarraserna. Den har ett långsträckt huvud med ett konvext nosparti och långa skruvade sammetslena öron. Jaktligt är den något trängre i sökret och med ett särpräglad, hörbart skall som skiljer sig från de andra stövarrasernas.

Luzernerstövare på Gotland

Det har funnits tre luzernerstövare på ön och idag finns en. Den första var en tik vid namnet Arritza från Norge född 1973 och togs hit av Leif Jansson, Sjunhem 1975, dock ej premierad. Se bilden nedan. Den andra var Drevhöjdens Bea Hunter, ägare Kerstin Hansson, Lärbro. Den tredje, som ännu lever 2022, är Svarkeåsens Ozzi, ägare Jonny Johansson Gothem.

Varför jag skaffade luzernerstövare

Fick möjlighet att gå med Anders Johansson från Knopetorp, på jakt i februari 2017 och som då hade en luzerner. Jag glömmer aldrig upptaget som kom, hade aldrig hört något liknande. Därefter den drevskicklighet som hunden besatt och med sitt fantastiska skall. Bestämde redan på kvällen, samma dag, att en hund av denna ras skulle jag skaffa mig. Det var inte så lätt, men efter ett och ett halvt års letande fick jag kontakt med Geir Holden Himdalens kennel i Norge som tipsade mig om parningen. 2019 föddes 11 luzernervalpar i Sverige och det registrerades 18, varav 7 stycken var importerade. En av dem blev min Svarkeåsens Ozzi, som alltså är en av importerna från Norge. Jaktsäsongen 2021 / 2022, tog Ozzi ett tredjepris i öppenklass och klarade dessutom rr-prov. Vid utställningen på Romakloster i maj 2022 fick Ozzi bedömningen excellent, 1 kk, CK, 1 bhkl, CERT, BIR.

Gotlandsstövare på Gotland

I år fyller Gotlands Stövarklubb 75 år. Nedanstående text och bilder har jag ställt samman för att uppmärksamma att stövarelika hundar funnits under lång tid på Gotland, och att det till och med finns en stövarras som formats på Gotland. Bilderna finns i Gotlandsstövareföreningens arkiv. / Anders Lekander

Det första belägget i skrift att Gotland hade en egen typ av stövarelika jakthundar är från ett jaktlexikon som utgavs 1832. Angående stövare står det: *"Bland dem hafva de Småländska och Gottländska tillvunnit sig största ryktbarheten, de senare med större skäl, emedan de efter väl inhemtad öfning på sitt hemlands torra kalkgrund, lättare kunna följa spåren på annan mark."*

Ingenjör BläsNisse vid Bläse kalkbruk i Fleringe och en gotlandsstövarelik hund. Bilden tagen i senare halvan av 1800-talet.

Per Arvid Sæve skriver i Jaktens sagor, manus 1872, angående räven på Gotland: *"Dock har han (räven) ofta klagat över ett slags grovt folk som kallas jägare och ej mindre över de röda hundarna, men därvid blott sukat: släkten är värst."*

Från en utställning 20 maj 1922 i Visby. 33 gotlandsstövare ställdes ut, 23 hanar och 10 tikar.

Gotlänningen Pehr Bolin, som kom att agera så att Svenska Kennelklubben erkände gotlandsstövarerna som en egen svensk ras 1921, skriver i sin bok "Hundar jag haft" (1934) om sin första hund som han fick när han var 14 år (på 1880-talet): *"Klinga var en 'av gammal adel', en gotlandsstövare, den på den tiden på min*

fäderneö vanligaste stövarrasen, med all sannolikhet av urålder hemmahörande därstädes." Pehr nämner också i boken om sin far, som var engagerad stövarejägare, att han bland annat hade en gotlandsstövare som också hette Klinga, och som dog 1844 (hunden alltså).

Erik Engqvist från Rone skriver i boken "Strövtåg i naturen", 1986: *"Då jag växte upp fanns ännu rätt många så kallade gotlandsstövare, även om deras enhetlighet börjat avta. De var små, smäckra hundar med blekgul eller rödgul färgteckning. De vara lättare än smålandsstövarerna, som de liknade i fråga om storlek, och de drev vanligtvis med ljust skall. I första hand tjänade de som harhundar, men kunde också driva räv när tillfälle gavs. Det fanns ju inte så många rävar på den tiden."*

Det går alltså att hitta en del belägg om stövarelika hundar på Gotland bakåt i tiden. Den vanligaste typen var den som vi dag benämner gotlandsstövare. Det var först en bit in på 1900-talet som Svenska Kennelklubben (SKK) organiserade aveln av de grupper av svenska hundar som fanns genom att formulera rasstandarder och sluta aveln, så att de olika typerna renodlades. Tidigare var funktionen som jakthund det viktiga, inte hur hunden såg ut.

Gotlandsstövarerna fick sin första rasstandard 1921 och erkändes därmed av SKK som en egen ras. Det varade inte så länge. Gotlandsstövarerna slogs först ihop med smålandsstövare, sedan med hamiltonstövarerna.

Klinga (stående), 8 år, med sin dotter Spana, 2 år. Bilden tagen 1953 av Arvid Ohlsson, Vallstena. Hundarna var hans.

1952 försökte jaktvårdskonsulenterna på Gotland, (pensionerad) major Elof Lindeborg, åter få gotlandsstövaren erkänd som en egen ras. Han samlade ihop 23 gotlandsstövare som visades i samband med en hundutställning i Visby, men utanför utställningsområdet. Representanter från SKK granskade hundarna. Centralstyrelsens (CS) arbetsutskott (AU) skrev i ett protokoll (1 juli 1952): *"Med hänsyn till den bristande enhetlighet i fråga om storlek och typ, som därvid kunde konstateras, beslöt AU föreslå CS meddela major Lindeborg, att CS i nuvarande läge icke ansåg sig kunna tillmötesgå framställningen."* CS beslöt i enlighet med AU:s förslag.

John Söderlund i Sanda på Gotland med sin gotlandsstövare Pia. Bilden är från 1960-talet.

Harriet Söderström, Öja, Gotland, med Topsy, 9 år. Bilden är från 1979.

Det var inte förrän då Gotlandsstövareföreningen bildades 1988, som det gjordes ett nytt försök att få

gotlandsstövaren erkänd. En mönstring ordnades 1990 och rasen erkändes åter av SKK 1991. Därför finns nu ännu rester kvar av den tidigare så vanliga rasen på Gotland. 2022 finns 10 registrerade gotlandsstövare på Gotland, cirka 130 i hela världen.

Bo Westberg, Hamra, med Klinga 11 år. Bilden tagen 1990. Foto: Ebbe Nordstrand.

Klinga 16 år och Lucky 9 år hos Westbergs på Norrgårde, Hamra. Bilden tagen 1995. Foto: Anders Lekander

Har du gamla bilder på gotlandsstövare eller vet något om gotlandsstövare förr på Gotland, hör gärna av dig till mig, 0702 16 06 57 eller anders.lekander@gotlandskaninen.se.

Den stora rävjakten

av Ola Sollerman

En dag i början av 1960-talet kom två damer till fyrmästare Gunnar Hörlin på Sandön och berättade att de varit ute och gått omkring på ön och att ”det var SÅ roligt med rävingarna”.

Hörlin ville först inte tro damerna – det fanns ju ingen räv på Sandön. Men nu fick också fyrpersonalen se spår efter räv, och det blev förstås ett väldigt ståhej. Det slutade med storjakt där inte mindre än sjutton rävar sköts!

Dagens ”skörd” ordentligt uppradad i snön. Foto: Rolf Beinert

Räv på Gotska Sandön? Ja, sannolikt var det en dräktig rävhona som tagit sig över på isen under den hårda isvintern 1962/63. Man trodde att den kommit från Baltikum eftersom rävarna var olika de gotländska; de var kortare, knubbigare och med en gulaktig färg i stället för den gotländska röda.

Fyrpersonalen gav sig ut och försökte få fatt på rävarna och Hasse Hörlin lyckades skjuta en av dem. Men de övriga var svårfångade och till slut beslutade sig Domänstyrelsen, som då hade ansvaret för ön, att man måste kalla in erfarna jägare för att få bort rävarna.

Duktiga jägare

Det blev länsjaktvårdaren på Gotland, Rolf Beinert, då bosatt i Väskinde, som fick uppdraget att få bort rävarna. Han samlade in ett gäng jägare som han ansåg vara duktiga nog.

Det var Alrik Thomsson från Källunge, Lars-Eric Löfgren från Dalhem, Helge Lerberg från Lärbro, Sigurd Widergren från Atlingbo och Ragnar Westergren från Bro. Dessutom hade vi hjälp av fyrpersonalen, minns Rolf. Dessutom hade vi med oss de bästa hundar vi kunde få. Tidigare hade man provat med yngre hundar men det fungerade inte.

Det var nämligen en mycket svår jakt. Vi hade hoppats att rävarna skulle hålla till nere mot stranden, men de fanns uppe i dynerna och över hela ön. Många fick vi gräva fram i sanden. Dessutom var det snöstorm och mycket kallt, och det var jobbigt att gå även om sanden är hårdare på vintern.

Några av jägarna visar upp dagens fångst. Näst längst till vänster Hasse Hörlin och näst längst till höger Rolf Beinert.

Det var snö och kallt och blåsigt när rävjägarna kom till ön. Döda skogen var verkligen död. Foto: Rolf Beinert

Jägarna var ute på Sandön i två omgångar vintern 1965. Först perioden 3 till 11 februari med blåsig överfart och läktring vid Hamnudden. Nästa period var 22 till 26 februari och då fick jägarna resa med helikopter.

Vid första jaktomgången blåste det rejält och man måste läktra nära Hamnudden. På den tiden användes inte gummiflotte. Foto: R Beinert

Sjutton rävar

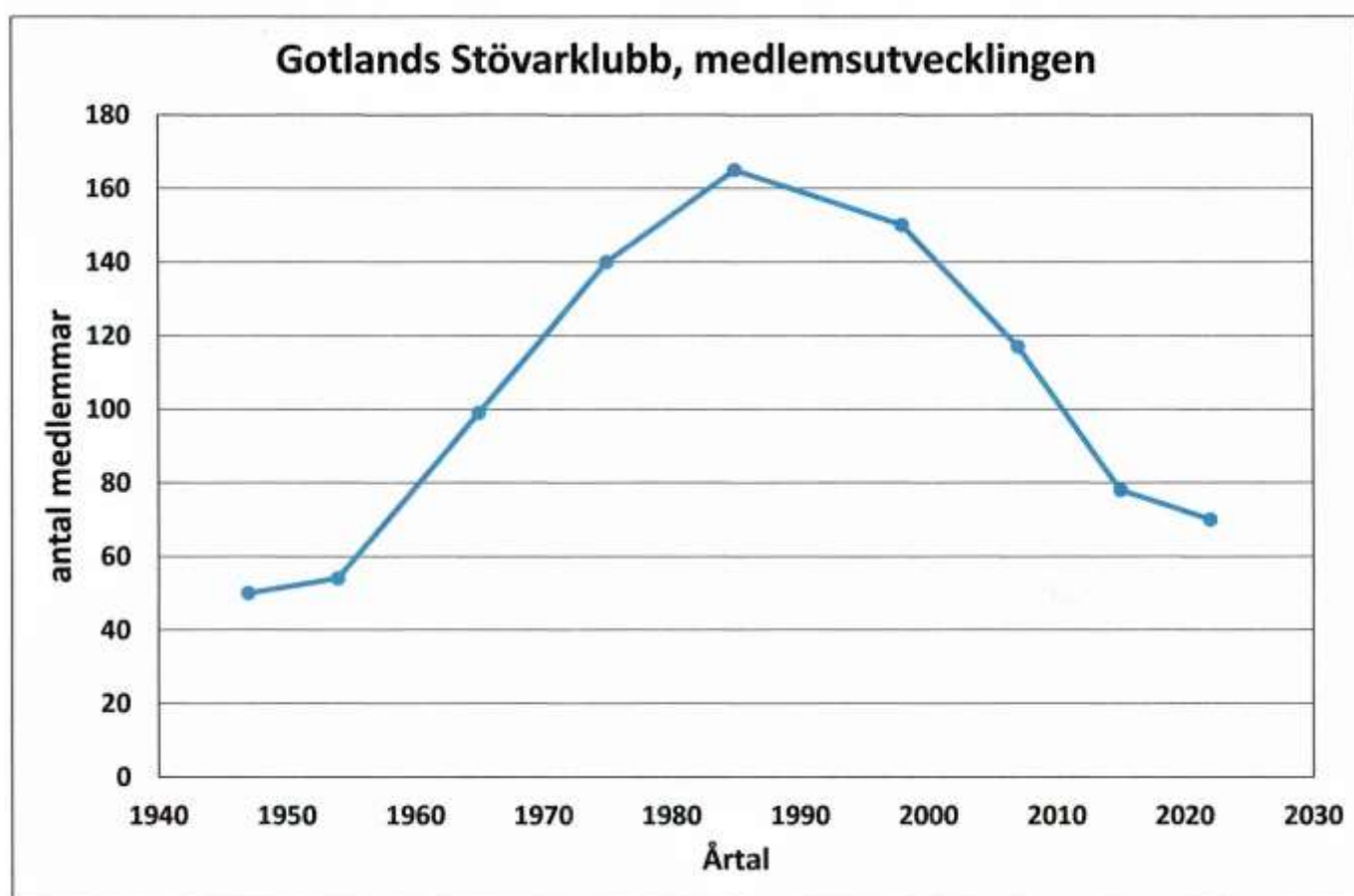
Jaktlagen lyckades med sin uppgift. Visserligen blev aldrig rävmorden skjutna, men enligt Hasse Hörlin blev

den förmodligen skadeskjuten och syntes aldrig mera till. Men 17 döda rävar blev resultatet, alla hannar. Det var åtminstone två kullar, vilket innebär att den dräktiga honan som kommit över isen sedan hade fått ungar med någon av sina egna ungar.

Hade vi inte fått bort rävarna skulle allt annat vilt på ön ha försvunnit. När vi kom ut fanns nästan inga harar kvar och ejdern var svårt åtgången, berättar Rolf Beinert. ... måskolonin vid Varvsbukten flyttade och försvann, möjligen till Fårö. Men den kom tillbaka senare, berättar Hasse Hörlin. Idag är rävjakten på Sandön ett minne blott, men några av rävskinnen finns bevarade. Tre sändes till Naturhistoriska Riksmuseet i Stockholm, och två skinn finns i en monter strax ovanför trappan i Sandö-museet.

Bilden visar den monter som finns i museet på Gotska Sandön. Här är skinnen efter två av de rävar som sköts vintern 1965 plus ett foto av jaktlaget. Rävskinnen är konserverade av Inge Nilsson i Lärbro. Foto: Ola Sollerman

Gotlandshundar som deltagit i SM för rävhundar

Gotlandsägda hundar

2009 Lyeskogens Chippen. Äg Peter Nyberg, Silte, 2:a
 2014 Hejnumdalens Gismo. Äg Johan Hansson, Alskog, 6:a
 2016 Pavikens Axa. Äg Robert Öberg, Västergarn, 4:a
 2016 Drevtorpet's Challe. Äg Jimmi Lindby, Dalhem, 5:a
 2016 Hejnumdalens Gimli. Äg Tommy Lindstedt, Othem, 10:a
 2017 Kurrelia Tekla. Äg Mattias Larsson, När, 2:a
 2017 Drevtorpet's Challe. Äg Jimmi Lindby, Dalhem, 3:a
 2017 Pavikens Axa. Äg Robert Öberg, Västergarn, 6:a
 2017 Pavalens Azzi. Äg Mats Karlsson & Kerstin Hansson, Lärbro, 8:a

2017 Lyeskogens Sanna. Äg Kenneth Adman & Peo Jansson, Halla, 11:a
 2018 Drevtorpet's Challe. Äg Jimmi Lindby, Dalhem, 5:a
 2018 Kurrelia Tekla. Äg Mattias Larsson, När, 10:a
 2019 Jakt Champ's Doris. Äg Johan Hansson, Alskog, 7:a
 2020 Kurrelia Tekla. Äg Mattias Larsson, När, 5:a
 2021 Grynans Brasso. Äg Andreas Johansson, Viklau, 9:a

Gotlandsfödda hundar

2003 Kira. Uppf Göran Nilsson Fole 1:a
 2020 Lyeskogens Cesar. Uppf Christer Hederstedt Lye, 2:a
 2021 Lyeskogens Cesar. Uppf Christer Hederstedt Lye, 4:a

Från SM för rävhundar, december 2021, Per Spångberg, Rättvik, med King plus domare Christer Hederstedt. Foto: JaktJournalen

Tre generationer gotlandsstövare, Astuens Imma, Kättings Hitta och Kättings Freya. Hitta är Freyas mor och Imma mor till Hitta. Människorna är Jörgen Pettersson, Rone, ägare till Freya och Mikael Fast, Slite, ägare till Imma och Hitta. Jaktsäsongen 2021 / 2022.

